De Zuid-Afrikaan.

VEREENIGD MET DE VOLKSVRIEND.

DEEL 43. KAAPSTAD, WOENSDAG, 12 JUNIJ, 1872. No. 3,795.

De Zuid-Afrikaan en Volksvriend.

DE inteekening op dit blad zal nu voortaan zijn in de Stad £1 11s. en in de Buitendistrikten £2 per jaar, *vooruit betaalbaar*. Aan elken inteekenaar zal het tweemaal per week toegezonden worden.

☞ Zij die voor het Blad wenschen te bedanken moeten drie maanden vooruit kennisgeven van hun voornemen.

250 Extra Vette Kapster Bokken

ZULLEN op VRIJDAG, den 14den dezer, publiek worden verkocht uit de Marktkraal, te Wellington.

F. J. ROUX, Sen.

Wellington, 3 Junij, 1872.

P. J. Pentz, J. F.zn., Afslager.

Z. A. Associatie.

VERKOOPING.

VAN KOSTBARE

Onroerende Goederen,

In de Loopstraat en Houtstraat.

In den Boedel van wijlen den Heer Roelof Abraham Zeederberg, Sr.

Op Maandag, 17 Junij aanst.,

DES VOORMIDDAGS TEN ELF URE,

Zal ter plaatse zelve worden opgeveild,

HET groote en welingerigte WOONHUIS van twee verdiepingen, met Pakhuis annex staande op den Hoek der Loop- en Houtstraat, bevorens het woonhuis van nu wijlen den heer R. A. Zeederberg bevattende Elf Ruim-Kamers, groot Voorhuis, en de vereischte Buitengebouwen.

EN

Het hechtgebouwde PAKHUIS van twee Verdiepingen in de Houtstraat, tusschen de Breestraat en de Buitengracht, thans in gebruik bij den heer van Rijn en wel geschikt voor een Wijn- en Graanpakhuis.

A. DENIJSSEN, Sec. Z. A. Associatie,
ook namens Mede-Curatoren.

Kaapstad, Kerkplein,
22 Mei 1872.

De Heer J. J. Hofmeyr, Afslager.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

Graan, Kaf, Dekstroo,

ENZ., ENZ.,

300 Mudden Haver
100 Do. Rog
75 Do. Koorn
75 Do. Garst
500 Kleine Zakken Kaf
1,000 Bossen Dekstroo.

Op Maandag, 24 dezer.

DE Ondergeteekenden zijn geautorizeerd publiek te verkoopen, bovengemelde hoeveelheid GRAAN, KAF, enz., in front van de Paarlsche Bank Gebouwen.

EINDELIJK,

DE KAARSENFABRIEK,

Van den Heer Jacob Marais,

bestaande uit 1 groote IJzeren Pot, houdende bijkans een legger nat, 1 do Kleiner, 1 groote Koperen Ketel, 1 Doop Machine met toebehoeren, Kaarsen Vormen enz., enz., enz., en eenige stukken Huismeubelen, en wat verder zal worden verkocht.

DE VILLIERS, FAURE, & Co.,
Vendu Adms.

Paarl, 6 Junij 1872.

Publieke Verkooping

TE

PIQUENIERSKLOOF,

Op Woensdag, 26 Junij.

DE Ondergeteekenden zullen alsdan publiek doen verkoopen, alle goederen behoorende aan den Boedel van wijlen Mejufvr. de Weduwe Arend Andries Mouton, bestaande in:

½ Aandeel in de plaats Stinkrivier, gelegen in het Distrikt Clanwilliam met de Losse Goederen bestaande in Vee, Huisraad, Watermolen enz., enz.

B. F SMIT. } Executeuren
A. J. MOUTON, } Testamentair.

Vendu-kantoor, Piquetberg,
Junij 6, 1872.

De heeren. DE LINT & RETIEF,
Afslagers.

Bona Fide Verkooping

VAN

KOOPMANS GOEDEREN

DE HEER L. P. CAUVIN zal in zijn Verkooplokaal in de Darlingstraat, op VRIJDAG, den 4den Junij, zonder de minste reserve, verkooping houden van een groot Assortement Handels Goederen, waaronder de volgende voorkomen:—

Witte Bafias, Gamsoog, Bedspreijen
Knoopen van soorten
Boorlinten en Garneersels, Zwart Krip
Witte en Bruine Linnen Karbekleedsels
Japons van Grenadine en Neteldoek
Gebloemd Neteldoek, zeer elegant
Japonsstoffen in groote verscheidenheid
Linnen Drills, Rolletjes Voering
Linten, Nasijsijde, Tarlatan
Sjaals, een groot assortement
Neteldoek, Jaconet, Zwitsersch, Boekgevouwen en gerold
Brook's Klosjes Garen, Hemdenlinnen
Vilten Manshoeden, Deurmatten
Zijden Japons in effen kleuren en Gewaterd
Vestensstof, van Zwart Satijn, Keper en Piket
Voorschitz, Lakenlinnen, Beddetijk
Overhem en, Kousengoed in verscheidenheid
Dames Winterlijfjes, enz., enz.

KENNISGEVING

AAN

Crediteuren en Debiteuren.

In den Boedel van wijlen RICHARD LABRUM ATTWELL, Molenaar, Brood- en Beschuitfabrikant.

DE Ondergeteekenden, als Executeuren Testamentair in bovengemelden Boedel, verzoeken hierbij alle personen, die vorderingen hebben tegen dien boedel, die in te leveren bij de Executeuren in de Strandstraat, Kaapstad; en die personen, welke iets aan gemelden Boedel schuldig zijn, gelieven hunne schulden te betalen op dezelfde plaats, binnen zes weken na dezen datum.

M. A. ATTWELL } Exec.
C. H. ATTWELL, } Test.

KENNISGEVING.

DOOR onderlinge schikking tusschen de partijen belanghebbende in bovengenoemden Boedel, is men overeengekomen, dat de bezigheid, tot nog toe door den Overledene gedreven in de Strandstraat, Waterkant, Molen Twist Niet in de Tuinen, te Kaapstad, en Liesbeek Molens, te Rondebosch, als Korenmaalderij, Brood- en Beschuitbakkerij, zal worden voortgezet als gewoonlijk, door de Executeuren, tot het einde der tegenwoordige maand, en dat van af den 1sten dag van Julij aanst., de bezigheid zal worden gedreven onder den stijl of de firma Attwell & Co., in de Strandstraat, Kaapstad.

Gedateerd te Kaapstad,
heden, den 7den dag van Junij, 1872.

C. J. BUISSINNE, Prokureur.

MALMESBURY

Landbouw- en Handelsbank.

BERIGT AAN DEELHEBBERS.

OVEREENKOMSTIG de 24ste, 26ste en 46ste Secties van de Akte van Overeenkomst wordt bij deze kennis gegeven, dat de Jaarlijksche Algemeene Vergadering in de Bankgebouwen zal gehouden worden,

Op Maandag, den 15 Julij 1872,

TEN 10 URE,

Ten einde aan Deelhebbers voor te leggen eene opgaaf van de aangelegenheden der Bank en het Verslag der Direkteuren; het bedrag van het Dividend te verklaren, en twee Direkteuren te verkiezen in plaats van de Heeren D. J Ackerman en Jacob Muller, die bij beurtwisseling aftreden volgens de 24ste Sectie der Akte van Overeenkomst, maar weder verkiesbaar zijn. Ten einde Direkteuren te kiezen om de Vakaturen aan te vullen, ontstaande uit gemelde afreding, zullen de namen der kandidaten, op de bijeenkomst te worden voorgesteld, aan de Direkteuren in geschrifte moeten worden medegedeeld, door twee Deelhebbers, bevoegd om te stemmen, vóór of op den 17den dezer, ten 10 ure 's morgens.

Geene Aandeelen in bovengemelde Bank zullen overgeschreven worden van den 20sten dezer tot den 16den Julij aanstaande.

Van en na den 1sten Julij aanstaande zullen Alphabethische lijsten van Aandeelhouders met het getal Aandeelen en stemmen verkrijgbaar zijn aan het Kantoor van de Bank, en dat van de *Zuid Afrikaan* en *Volksvriend* te Kaapstad.

Op last der Direktie,

J. W. MOORREES, Kassier.

Malmesbury Bank, 1 Junij 1872.

Amerikaansche Ploegen

THANS GELAND

EX "ANNIE S."

Pronty & Mear's Patente Ploegen
Kafsnijders, Mielemachines
Saucys Machines
En andere Landtouw Werktuigen.

R. M. ROSS.

UITGEBREIDE VERKOOPING

VAN

VASTGOED,

AAN DE KNYSNA.

In den Insolventen Boedel van JOHN SUTHERLAND.

Op Dingsdag, den 9den Julij 1872,

WANNEER de Kostbare Plaats "MELKHOUTENKRAAL," en 184 ERVEN, op de Plaats "NEWHAVEN," per Publieke Veiling verkocht zullen worden.

☞ Voor bijzonderheden zie men de *Government Gazette* van den 4den Junij 1872.

Het voorgenomen Emigratie Ontwerp der Knysnasche Kolonisatie Maatschappij in Engeland, met een Kapitaal van £100,000, zal de waarde van bovengemelde Landerijen grootelijks verhoogen, daar zij allen aan de Haven gelegen zijn.

R. le SUEUR, Eenig Curator.

KENNISGEVING.

DE Ondergeteekenden geven hiermede kennis dat hun Pakhuis in de Walestraat, op den 8sten JUNIJ aanstaande, gesloten zal worden. Alle Vorderingen tegen hunne Firma moeten voor dien datum ter vereffening worden ingezonden, anders zullen zij niet erkend worden, en alle bedragen alsdan aan hen verschuldigd zullen ter invordering worden overhandigd.

Het restant van den VOORRAAD voorhanden, tusschen heden en den 8sten JUNIJ, zal van de hand worden gezet tegen grootelijks verminderde Prijzen, slechts voor Contant.

LEVICKS & SHERMAN
(in Liquidatie).

32 St. Georgestraat, Kaapstad, 28 Mei, 1872.

R. Davidson & Co.

HEBBEN ONTVANGEN

EX "ETHELS," "PEONY,"

EN ANDERE PAS AANGEKOMEN SCHEPEN,

De ondergemelde Goederen, die zij te koop bieden tegen Verminderde Prijzen:

Brandewijn, Hennessey's, in vaten en bottels
Spengler's Jenever, Balmoral Whisky
Booth's Old Tom, Jamaica Rum

Champagne, in kwarten en pinten, verschillende soorten
Sherry, Portwijn en Claret
Ale en Stout, in vaten en bottels

PROVISIES, enz.:

Hammen, Spek en Kaas
Boter, Gouid's Iersche
Vleesch, alle soorten, in blikken, 1 tot 6 lb.
Zalm, Schelvisch en Haringen, enz., enz.
Gebottelde Vruchten, in kistjes van 2 dozijn
Jams en Jellies, do. do.
Fransche Pruimen, No. 4, in blikken van 1 lb., 2 lb. en 12 lb.

Gekrystalliseerde Vruchten, in kistjes
Malaga en Sultana Rozijnen, Patras Korenten
Amandelen, Jordaan en Valencia
Pickles, Olijven, Chutneys en Sausen
Russische Caviaar, Truffels
Beschuit en Confituren
Brood-, Gebroken en Natte suiker
Thee,—Soucho g, Congou en Oranje Pekoe.

GLAS,—Gegraveerd en Gesneden, alles volgens de laatste patronen.

Kandelaars, Tafel- en andere Lampen
Globes, Fittings, enz.

Porcelein- en Aardewerk, groot assortement.

IJZERWAREN.

Japansch Verlakt, gebronsd en geschilderd
Sauspannen en IJzerwaren voor het huishouden

Tuingereedschap, Foster's Graven
Geweren en Rifles, Rigby, enz.
Scheeps- en ander Vilt.

Goederen ingepakt en afgeleverd aan de Dokken, Zeepunt, en alle Staties op de Wijnbergsche Lijn, zonder kosten.

Orders, gerigt naar de Pleinstraat of de Adderleystraat, zullen onmiddelijk worden uitgevoerd.

R. DAVIDSON & Co.

2, DARLINGSTRAAT.

STUTTAFORD & CO.

(Voorheen A. W. en W. H. FLETCHER),

Groot- en Kleinhandelaars in Linnen- en Wollengoederen.

Hebben eene verdere uitbreiding ontvangen van hunnen Voorraad

VOOR HET SAIZOEN.

HET Fancy Departement is aangevuld met een Prachtig Assortiment Gouden Juwelierswaren, Ware Gitten Oorringen, Armbanden, Kettings en Hangertjes;—Reukwaren in tallooze verscheidenheid; Nieuwe Speltoestellen voor Winteravonden;—een grooten Voorraad Fraaije Paraffine Lampen; een uitgezocht perceel Meerschuim Pijpen en een partijtje Gelddoosjes.

Buitenklanten gelieven al hunne orders te adresseren aan de Firma te

2, DARLINGSTRAAT.

4 Ossen Gestolen.

DONDERDAG AVOND, den 4den dezer, zijn van mijn Werf VIER OSSEN gestolen. Zij zijn allen Moffen, van middelbare grootte, met korte Horens. Een is Rood (effen donker), en de andere drie zijn Zwartbont, effen gespikkeld, waaronder een helder Zwartbont.

De gever van informatie die leidt tot de terugverkrijging der Ossen en de ontdekking der Dieven, zal beloond worden.

B. GORDON.

Paardenvlei, Somerset West,
8 Junij 1872.

AANGEKOMEN

OP den 20 Mei, ZES MERINO RAMMEN, gemerkt met een Zwart Kruis op den Rug. De eigenaar wordt verzocht, dezelve zoo spoedig mogelijk af te halen, mits betalende de kosten dezer Advertentie.

N. E. LOUBSER.

Rondeberg, Koeberg.

DIAMANTVELDEN

Transportmaatschappij

(BEPERKT).

Tijdtafel voor Junij 1872,

Tenzij anders wordt bepaald.

VAN Kaapstad naar Dutoitspan over Ceres, Beaufort West, Murraysburg, Richmond, Hanover en Philipstown, de beste route naar de Velden.

Junij,	Zaturdag,	15de,	per 7.16 a.m.	Wellington Trein
	„	22ste,	„	„
	„	29ste,	„	„
Julij	„	6de,	„	„
	„	13de,	„	„
	„	20ste,	„	„
	„	27ste,	„	„

Vertrekkende van Dutoitspan op elken Dingsdag.

Voor verdere bijzonderheden vervoege men zich bij

J. P. CHRISTIE, Secretaris.

33, Adderleystraat, Kaapstad,
30 Mei 1872.

Berigt aan Peete-Kinderen.

In den Boedel van wijlen den Eerw. Heer Gerhard Teblinden.

DAAR de Overledene met zijn Laatsten Wil en Testament aan elk zijner Peete-Kinderen (zijnde Kinderen van Predikanten van het Rhijnsche Zendelings Genootschap) de Som van £25 vermaakt heeft, worden Ouders en Voogden van zoodanige Kinderen verzocht de vereischte Doopcedels te zenden naar het Kantoor van de Heeren Redelinghuijs & Wessels, Kerkstraat, Kaapstad, binnen Zes Weken na heden.

GEO. KRONLEIN, } Executeuren
C. W. ALHEIT, } Testamentair.

Kaapstad, 23 Mei 1872.

SCHEEPSKAAS.

DE ONDERGETEEKENDEN

LANDEN THANS

Uit de Stoomboot "BEWICK"

SCHEEPS, NOORD WILTS

EN

ZOETEMELKSCHE KAAS,

Te Koop aan hunne Pakhuizen.

Wm. A. LIPPERT & Co.

No. 6, St. George'sstraat.

Diamanten! Diamanten!

Gaat gij naar de Mijnen?

HOOR DAN NAAR EEN RAADGEVING!

Vergeet niet een genoegzamen voorraad

Holloway's Pillen en Zalf

mede te nemen.

LANGDURIGE ondervinding heeft bewezen, dat deze beroemde geneesmiddelen de krachtigste zijn tot genezing, zoowel van de gevaarlijke ziekten als de ligtere ongesteldheden, waaraan het leven van den Mijnwerker onderhevig is.

NU EN DAN EENE DOSIS VAN

DEZE PILLEN

behoedt het ligchaam tegen die kwalen, die zoo dikwijls het werk van den Mijnwerker belemmeren, zooals:—Hoest, Verkoudheid en alle ongeregelde werking van de lever en de maag, dikwijls de voorboden van Koortsen, Roode Loop, Diarrhoea en Cholera.

DE ZALF

Is het meest voldoende geneesmiddel voor oude zweren, Wonden, Rhumatiek en alle Huidziekten; het is eene daadzaak dat wanneer het volgens de gedrukte voorschriften aangewend wordt, het nimmer faalt om zoowel diepe als oppervlakkige wonden volkomen te genezen.

Deze Medicijnen zijn verkrijgbaar bij alle voornaame Apothekers en Droogisten in de beschaafde wereld, met gebruiks aanwijzingen in bijna elkeren taal.

High Sheriff's Office.

High Sheriff's Office, Cape Town,
6th June, 1872.

IN Execution of the Judgment of the Eastern Districts Court, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Queen's Town.

JAMES GRONAN versus WILLIAM KEY.

On Friday, the 21st, and, if necessary, Saturday, the 22nd June, 1872, at 10 o'clock a.m., at Queen's Town, Household Furniture, Pictures Kitchen Utensils, et cetera.

PERCY VIGORS, High-Sheriff.

Kantoor van den Baljuw,
6 Junij, 1872.

IN Executie van het Gewijsde van het Oosterlijke Districts Hof, zal de volgende Verkooping plaats hebben, namel.:—

Afdeeling Queen's Town.

JAMES GRONAN versus WILLIAM KEY.

Op Vrijdag, 21, en zoo noodig, op Zaturdag, 22 Junij, 1872, ten 10 uren 's voormiddags, te Queen's Town, van Meubelen, Huisraad, Schilderijen, Keukengereedschap, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

DE Ondergeteekenden geven hierbij kennis, dat zij eene vennootschap hebben aangegaan, onder den naam

BARRY, HUDSON & Co.,

en zullen voortgaan de bezigheid te drijven van de vroegere firma van de Heeren BARRY EN NEVEN te Mosselbaai.

JOSEPH JOSHUA BARRY,
JOHN FRAZER HUDSON.

Kaapstad,
31 Mei 1872.

ECHTE

Pijnlooze Tanduittrekking!

KUNSTTANDEN, volgens het nieuwe stelsel, zonder eenige hinderlijke hechtmiddelen, slechts door luchtpersing vastgehouden. Alle andere bewerkingen aan tanden en tandvleesch volgens de beste stelsels van Engeland en Amerika.

De Heer BERKS T. HUTCHINSON

Tandmeester (uit B.N.A.).

NO. 1, NIEUWESTRAAT

(Tegenover de St. George's Kerk.)

BIJ J. M. BELINFANTE,

BOEKHANDELAAR,

St. Georgestraat, No. 45, Kaapstad

IS VOORHANDEN:

DE CHRISTELIJKE HUISVRIEND, Stichtelijke overdenkingen in onze Huiskamers, ter Geloofversterking en opbouwing tot een godsdienstig leven. Elke maand verschijnt eene aflevering. De Inteekenaars bekomen gratis eene keurige Premieplaat, met het onderschrift: "Afgebeden, dubbel welkom."

Prijs van den Christelijken Huisvriend per jaar, 6s.; per post, 8s.; aan de buiteninteekenaars wordt het postgeld voor de Premieplaat alleen berekend, hetwelk slechts 6d. beloopt.

HOLLOWAY'S PILLEN.

Gezondheid voor de Zwakken.—Welke onzuiverheden het menschelijk ligchaam ook zijn binnen gedrongen, welke storingen der ligchaamswerktuigen ook hebben plaats gevonden, het is noodzakelijk voor het behoud der gezondheid, dat alle ongeregeldheden dadelijk hersteld worden. Holloway's Pillen bieden zich aan om dit goede werk te volbrengen, en zij zijn om dezelver volkomen zoiverend en regelend vermogen geruggesteund door de onpartijdige getuigenis van duizenden, die persoonlijk de vernieuwende kracht hebben ondervonden door deze onvergelijkelijke medicijnen te weeg gebragt. Deze uitmuntende pillen zijn altijd veilig en voldoende in alle toestanden van het gestel, en zijn zoo goed zamengesteld, dat zij hare deugdzaamheid ten allen tijde en in ieder klimaat ongeschonden behouden.

Londensche Assurantie Corporatie

DE Ondergeteekenden zijn nu bereid Brandverzekeringen tegen een buitengewoon laag tarief te sluiten op Gebouwen onder rieten zoowel als andere daken.

HAMILTON ROSS & CO.

HIERMEDE wordt aan Bloedverwanten en Vrienden bekend gemaakt, dat het den Heer behaagd heeft tot zich te nemen, op den 29sten Mei jl., in 32jarigen ouderdom, onze dierbare Schoonzuster, Maria Johanna Burger, Huisvrouw van den Heer Daniel P. Simonis, die afwezig is naar de Diamantvelden. Slechts 4 dagen is zij ziek geweest, onmisbaar was zij voor haren man en drie nagelatene weezen, en ook anderen hebben met ons veel in haar verloren. Ik neem mede deze gelegenheid te baat om onzen dank te betuigen aan Dr. Glaesser en de Vrienden die ons zoo hartelijk hebben bijgestaan.

C. P. SIMONIS.

Goudinie, distrikt Worcester,
4 Junij 1872.

VERKOOPINGEN.

VASTE GOEDEREN.

DOOR C. J. N. DEMPERS.

Junij 13.—Distrikt Swellendam, Vaste en Losse Goederen, in den Boedel van D. C. Human.

DOOR J. J. HOFMEIJR.

Junij 17.—Kaapstad, Vastgoed, in den Boedel van R. A. Zeederberg.

DOOR J. G. STEIJTLER.

Junij 25.—Groot Drakenstein, Vastgoed, in den Boedel van S. Malherbe,

DOOR BARRY EN NEVEN.

Junij 25.—Swellendam, Vastgoed, van P. J. Human.

DOOR DE LIND EN RETIEF EN CO.

Junij 26.—Piquenierskloof, Vaste en Losse Goederen, in den boedel van de weduwe B. A. Mouton.

De Zuid-Afrikaan.

KAAPSTAD, WOENSDAG, 12 JUNIJ 1872.

DE ANNEXATIE BILL.

De afloop der discussien over Sir Henry Barkly's bill ter aanhechting der Diamantvelden, hoe ongunstig ook voor de Annexatiepolitiek, was toch niet geheel naar onzen zin. Natuurlijk is het feit, dat de Koloniale Secretaris de Bill niet ter stemming durfde brengen, een sprekend bewijs van het zwakke zijner zaak. Maar toch doet het ons leed, dat het den heer Southey door dien stap gelukte te verhinderen, dat eene besliste verklaring tegen de Bill door het Huis genotuleerd werd. Wij betreuren het eerstens, omdat wij, gedachtig aan de knaphandige wijze, waarop Zijne Excellentie de Annexatie-resolutien van voorleden jaar interpreteerde als het eenparig gevoelen van het Huis aanwijzende, ons doet vreezen, dat het vormelijk zwijgen van dit jaar eveneens moge worden verdraaid; en in de tweede plaats, omdat zoolang als er geene contra-resolutie der Wetgeving is gesteld tegenover de besluiten van voorleden jaar, Zijne Excellentie ongetwijfeld de Parlementaire discussien zal ignoreren en ongestoord voortgaan met de zaken van Griqualand West even als tot hiertoe te regelen. De bloote intrekking der Bill waarborgt voorts de Anti-annexatiegezinden niet tegen de inlevering van nieuwe aanhechtingsresolutien, zoodra zulks wegens het vertrek van tegenstanders tegen het einde der sessie zal kunnen geschieden met eenige kans van welslagen. 't Is echter mogelijk, dat eene dubieuse krijgskunde als deze door de Regering als gansch onnoodig zal worden beschouwd, zoolang de resolutien van voorleden jaar niet formeel ingetrokken zijn. Gevolgelijk zal, niettegenstaande het belagchelijk fiasco der Bill, Sir Henrysliefderijke hand de Diamantvelden even vast als ooit omklemd houden, de Vrijstaat zal er in zijn st ijd met de Britsche Regering niet beter dan thans aan toe zijn, en aanstaande jaar zal het Annexatie-ontwerp het Huis weder worden opgedrongen, verrijkt met de informatie, welker afzijn de heer Solomon en diens volgelingen aanvoerden als de groote reden, waarom zij het niet *in dit jaar* wilden slikken. Zullen onverzoenbare tegenstanders van den maatregel, als de heeren Watermeijer, Merriman en Buchanan, het gedwee aanzien, dat de zaken zulk een loop nemen, en zelfs geene poging aanwenden om eene gevoelsuiting ten nadeele van de aanhechtingsmanie te laten notuleren? Wij hopen van niet; want hun volhardend zwijgen zou zoowel henzelven als het Huis en de Regering in eene valsche positie plaatsen.

De heer Solomon, de Koloniale Secretaris en anderen beweerden wel in den loop der discussien, dat het Huis de Annexatie niet voor goed kan afwijzen, zonder zijne voorleden jaar plegtig aangegane verbindtenissen te verbreken en zich te schandvlekken; doch dat wil er bij ons maar niet in. Immers door *nu* te weigeren, iets met de aanhechting te doen te hebben, laakt het Huis den Gouverneur niet wegens zijne handelingen, op grond der gepasseerde resolutien genomen, en evenmin weigert het de kosten dier handelingen te dragen. Het zegt slechts: wij hebben voorleden jaar een abuis begaan; Wij willen dat abuis thans verhelpen; wij weigeren voort te gaan met de annexatie en vernietigen daarom de autorisatie, welke wij u laatst verleenden. "Maar dan zijt gij inconsequent," wordt het Huis toegeroepen. Wel, er zijn ergere misdrijven dan eene inconsequentie te begaan, vooral wanneer dezelve het vaarwel zeggen van den verkeerden ten gunste van den regten weg geldt. Maar in dit geval zou zelfs het Parlementaire consequent zijn niet lijden bij het overboord werpen der Annexatie- politiek. Immers, toen de leden voorleden jaar den Gouverneur magtigden, voorbereidende maatregelen ter aanhechting van Griqualand West te nemen, deden zij zulks, gelijk ten overvloede kan worden bewezen uit de toen geleverde aanspraken, in de meening, dat volstrekt geen betwist grondgebied onder den naam van dat gebied zou begrepen worden, en thans blijkt het eigendomsregt op haast het gansche terrein in twijfel te zijn. Dan ook werd de inlijving voorleden jaar vooral in het belang en in den naam der delvers voorgestaan; maar nu zijn juist de delvers hare hevigste en meest onverzoenlijke bestrijders. Voorts zouden zij zich vooral kunnen regtvaardigen met te wijzen op het gevoel van haat en verbittering en op het ongerief, welke zelfs door de voorloopige stappen zijn veroorzaakt; hoe die stappen een einde hebben gemaakt aan de uitlevering van misdadigers door den Vrijstaat, de posterijen benadeelden door het sluiten eener postconventie te verschuiven en het vervoer der delverijmails over Vrijstaatschen bodem te verhinderen, en bovendien geleid hebben tot eene obstructie van de voorgestelde brug over de Oranjerivier. Deze laatste omstandigheden, welke allen ontstonden na het aannemen der geïncrimineerde resoluties, zouden op zich zelven reeds genoegzaam zijn, om een terugtreden te regtvaardigen. En toch worden de leden, die dit inzien en dienovereenkomstig handelen, vereerd met den naam van "rats." En dat wel door wie? Door lieden, die zelven de rol van manteldraaijers hebben gespeeld bij de stemming over Verantwoordelijk Bestuur, maar te verblind zijn om te zien, dat er een hemelsbreed verschil bestaat tusschen hun eigen gedrag en dat dergenen, op wie zij nu trachten wraak te nemen. De heeren Goold, Bowker en Distin—de Verantwoordelijke manteldraaijers—hadden aan hunne kiezers beloofd, tegen Verantwoordelijk Bestuur te stemmen; terwijl de heeren Merriman, Manuel en Knight in betrekking tot de Annexatie geheel vrij zijn. Dat is het onderscheid tusschen de twee partijen van "rats," en het is een zeer belangrijk onderscheid.

Dat verwarren van de eene zaak met de andere was niet de eenige absurditeit, welke bedreven werd aan aan kant der aanhechtingsgezinden. Daar zag men, bijvoorbeeld, den heer Solomon—een man, die in meer dan eenen zin kan gezegd worden van blaauwboeken te leven—het Huis verzekeren, dat de arbitrage tusschen de Britsche en de Vrijstaatsche Regering nu gelukkig zeer nabij was; terwijl hij zoowel uit den jongsten brief van President Brand als uit ZHEd's aanspraak, pas eene maand geleden bij de opening des Volksraads geleverd, had kunnen vernemen, dat de arbitrage thans ongelukkig verder dan ooit verwijderd is. En daar had men ook dien trouwen wapendrager van den heer Solomon, Advokaat de Villiers, wiens gansche oratie eene scherpe veroordeeling van annexatie was, maar heel curieus besloot met de mededeeling, dat hij zou stemmen voor het lamme amendement van zijn leidsman, dat niets anders was dan eene indirekte belofte om aanstaande jaar tot de aanhechting over te gaan. Maar het fraaiste van allen maakte het de heer Glanville, wiens rede eene gansche verzameling van contradicties was. "Vrienden van den Vrijstaat," riep hij het eene deel van het Huis toe, "neemt deze Bill aan, want daardoor constitueert gij de goedhartige Koloniale Regering tot een zeer genadigen regter over den Staat en verschaft dien eene schoone kans om de Delverijen in bezit te krijgen; terwijl, indien gij het ontwerp afwijst, de delverijen zullen worden geoccupeerd en eigendomskwestien uitgemaakt door de gramstorige, onbarmhartige en onwankelbare Rijksregering, die aan het Bloem fonteinsche Gouvernement elken duim gronds zal onthouden." Maar daarop regtsomkeer makende, gelijk een Jim Crow van het eerste water, wendde hij zich tot de tegenstanders van het Vrijstaatsche bestuur, en smeekte ook hun de Delverijen te annexeren, en wel omdat, deden zij zulks niet, de Rijksregering dan zoude weigeren, iets daarmede te doen te hebben en de Diamantvelden welligt zouden vallen in handen van het ellendige zwakke voor niets goeds geschikte Vrijstaatsche bewind, hetgeen bitter te betreuren zou zijn. De mogelijkheid, dat de maatregel zou leiden tot een herstel van de Vrijstaatsche administratie werd den vriend, en de gebiedende noodzakelijkheid om dat herstel te verhinderen den vijand voorgehouden als beweegreden om de Bill tot wet te verheffen. De man wilde twee vliegen met één klap treffen, maar miste ze beiden. Haast even ongelukkig ging het den Kolonialen Secretaris. In zijne repliek trachtte die ambtenaar den leden wijs te maken, dat de Vrijstaatschen eerst na de ontdekking van diamanten aldaar er van hadden gedroomd, aanspraak te maken op de landerijen ten noorden van de Vaal. De goede man had vergeten, dat hij in zijne openingsrede verteld had, hoe, *voor de diamantontdekkingen*, de vaststelling van de grenslijn tusschen Waterboer en den Vrijstaat, door Sir P. E. Wodehouse als scheidsregter, was mislukt, doordien de heer Porter, die de Acte van Overeenkomst opstelde, de questie slechts bij het terrein *ten noorden* van de Vaal bepaalde. Trouwens, een ieder, die Bloemfonteinsche bladen leest, had den Edelen heer kunnen berigten, dat het eigendomsregt op de noordelijke of Campbell landerijen gedurende 8 of 9 jaren—lang voor de diamantontdekking—een der vaste onderwerpen der Volksraaddiscussien was. De heer Southey maakte zich ook aan andere scheve voorstellingen schuldig, maar het is niet de moeite waard ze allen aan de kaak te stellen.

Bij één grooten bok, geschoten zoowel door den Kolonialen Secretaris als door particuliere leden moeten wij echter nog de aandacht bepalen. De eene aanhechtingsgezinde praatte het den anderen na, dat de grondkwestie heel spoedig en gemakkelijk uit de wereld zou worden gemaakt, indien de Vrijstaatsche Regering maar in "billijke en eerlijke arbitrage" wilde treden. Gelijk zoovele onnoozele halzen scheen geen enkele het flaauwste besef te hebben van den waren staat van zaken, t.w. dat de weigering van "billijke en eerlijke arbitrage" voor rekening der andere partij, die der Britsche Regering, komt. Immers het was de Britsche Regering, die weigerde de kwestie te laten beslechten, gelijk alle arbitragekwestien tusschen onafhankelijke Staten worden beslecht—gelijk zelfs, terwijl wij dit schrijven, de Alabamakwestie wordt beslecht—door een beroep op buitenlandsche en belanglooze scheidsregters. Het was de Britsche Regering, die bedankte voor alle "billijke en eerlijke arbitrage" door eenig hof hoegenaamd, hetzij Koloniaal of Buitenlandsch, omtrent de verklaring van Art. 2 der Conventie van 1854, als het regt van Britsche bemoeijingen ten zuiden der Oranje Rivier bepalende. En eindelijk is het de Britsche Regering, die zelfs nu er op aandringt, hare eigene onderdanen niet uit te sluiten van degenen, uit wie de keuze eens finalen scheidsregters zal worden gedaan; en die hare voorstellen tot eene "billijke en eerlijke arbitrage" kroont met den monsterachtigen eisch, dat de Vrijstaatsche Regering niet alleen zich zal beroepen op artikel 2 der genoemde Conventie, maar ook formeel afstand zal doen van alle regten, haar uit die Conventie competerende. De Vrijstaat wordt beleedigd met voorstellen, zooals nimmer zelfs aan de allerzwakste Europesche mogendheid werden voorgelegd, en wanneer hij, verontwaardigd, weigert ze aan te nemen, wordt geroepen, dat hij "billijke en eerlijke arbitrage" vreest. Met veel grooter grond van waarheid mag Amerika die beschuldiging inbrengen tegen Groot Brittanje, omdat het laatste den eisch voor indirekte schade niet voor het hof te Geneve durft laten gaan.

Van nog één punt willen wij gewagen voordat wij ons artikel besluiten. Het is de zucht, die de Verantwoordelijken aan den dag leggen om de oppositie van Anti-verantwoordelijken, als de heeren Merriman en Knight, tegen de bill, te brandmerken als het uitvloeisel van haat tegen Sir Henry Barkly. Wij behoeven niet uit te wijden over den goeden smaak die men daarmede openbaart; maar hebben alleen aan te merken, dat aantijgingen van dezen aard aan beide kanten snijden kunnen. Verantwoordelijken, die trachten de oppositie van Anti-verantwoordelijken uit zulke onedele beweegredenen te verklaren, stellen zich bloot aan het tegenverwijt, dat het eenige geheim, dat aan hunne teedere behandeling van het ontwerp ten grondslag ligt, eene laaghartige kruiperij is voor hun vriend ten hove, eene flikflooijende erkentelijkheid voor reeds ontvangen of nog te wachten gunsten uit regetende handen. In alle gevallen is er even veel ruimte voor de aanbidding van Mijlord den Gouverneur, hetzij die een konservative Sir Philip of een liberale Sir Henry is.

ZEGEPRAAL DER VERANTWOORDELIJKEN.

De Verantwoordelijken hebben het gewonnen. De heeren Hiddingh en de Roubaix schaarden zich aan hunne zijde, en het gevolg was, dat de tweede lezing der Bill op Verantwoordelijk Bestuur gisteren avond ten 7 ure met 11 tegen 10 stemmen in den Raad werd aangenomen.

DR. HEIJNS zal heden avond in het Z. A. Gesticht preken.

TE QUEENSTOWN is de brandstof in den laatsten tijd zoo schaarsch, dat schapenmest 13s. per vracht op de markt doet.

NIEUWE INSOLVENTIE.—Hendrik Stephanus Booijsen, Landbouwer in het district Graaff-Reinet schulden, £1677, tekort, £296 10s.

TE OUDTSHOORN is men weder druk in de weer met pogingen om de telegraaf derwaarts verlengd te krijgen.

HET VERHOOR van Clausen wegens diefstal van struisvederen van den transportwagen, zal op 15 dezer te Beaufort West plaats hebben.

DE EDELE HEER SCHOLTZ, L.W.R., is Maandag met den transportwagen van de diamantvelden aangekomen.

VOOR DE NOODLIJDENDE PERZEN heeft de Eerw. heer Rabinowitz weer £9 9s. ontvangen, welke som door den Eerw. dr. Kotzé en den Eerw. Smeer te Richmond gekollekt werd is.

POSTVERVOER.—De *Mossel Bay Advertiser* vernemt met leedwezen, dat de heeren Glynn en Barry, de tegenwoordige postkontraktanten, kennis gegeven hebben, dat zij hun kontrakt gaan opgeven.

DE DEKEN VAN KAAPSTAD heeft zijn oudsten zoon, een veelbelovenden knaap van omtrent 10 jaren, door den dood verloren. De lijder had een slepend ziekbed van ruim drie maanden en legde Zondag morgen te Wijnberg het leven af.

AFSCHEIDING.—De vrees voor de genakende invoering Verantwoordelijk Bestuur brengt de questie van afscheiding alweder op de lappen in de Oostelijke Provincie. Vooral in de Port Elizabethsche bladen wordt de zaak thans besproken.

DE HEER BEAUCLERCK is gisteren hier uit Napier aangekomen; maar zijne zaak tegen Harding zal waarschijnlijk geen voortgang hebben, omdat de publieke aanklager die schijnt te laten varen, en hij zelf geene vervolging wil instellen.

VOOR DE NIEUWE KERK te Port Elizabeth is verleden Woensdag en Donderdag een bazaar gehouden, die de belangrijke som van £529 6s. heeft opgebragt. Het doel is daarmede de op die kerk rustende schuld af te betalen.

DE MAALBOOT "SAXON" zal, naar men denkt een lange reis maken. Eerst moest zij te Goree aangaan om steenkolen en dacht hetzelfde te moeten doen te Teneriffe, maar zij slaagde er in het tot Madeira uit te houden. Er was weinig hoop dat de reis onder de veertig dagen volbragt zou worden.

AANSTELLINGEN.—De heer Francis H. S. Orpen tot provisioneel chef van het opmetingsdepartement van West Grikwaland; dr. W. E. Scarbrow (tegelijk toegelaten tot de geneeskundige praktijk in deze kolonie) tot distriktsgeneesheer van Piketberg, in plaats van dr. Altenburg, die bedankt heeft.

DE GRENSPOLITIE heeft in de jongste 12 maanden groote veranderingen ondergaan. Bijna al de oude sub-inspekteurs zijn vervangen door nieuwe, en de verleidelijkheid der Diamantvelden heeft groote gapingen in de gelederen veroorzaakt, die zijn aangevuld door jongelingen die grootendeels te jong en te tenger schijnen voor het werk.

KAPITEIN WATERBOER.—Het gerucht wil, dat Kapt. Waterboer is afgezet door zijn volk of Raad, en dat Klaas Kruger thans in Griqualand aan het roer van zaken is. Men weet, dat Kruger, een der voornaamste Griqualandsheeren, reeds lang plan had Waterboer ter zijde te schuiven. Indien Waterboer naar de maan gaat, dan is het gedaan met David Arnots magt en invloed in Griqualand.—*Friend.*

DE EERW. HEER RABINOWITZ heeft onlangs zijn zilveren huwelijksfeest gevierd. Van wege zijne gemeente werd hem een hartelijk adres van gelukwensching aangeboden, terwijl hem tevens een meer tastbaar bewijs van geneegenheid van diezelfde zijde wacht in de gedaante van een aandenken, waarvoor reeds voor honderd pond sterling ingeschreven is, en welke som nog aanmerkelijk staat vermeerderd te worden door bijdragen uit de buitendistrikten.

DE COMMISSIE VAN EXAMINATOREN is gisteren begonnen met het afnemen der jaarlijksche examens. Hier in Kaapstad hebben zij plaats in de Mutual-zaal. Te Port Elizabeth en te Somerset Oost zijn zij op denzelfden dag bepaald. In 't geheel hebben zich vijftig kandidaten aangeboden. Te Kaapstad een voor het certifikaat der eerste en een voor dat der tweede klasse in regtsgeleerdheid; twee als landmeters, acht voor het certificaat der tweede klasse in letterkunde en wetenschappen, hetwelk in zich sluit de mededinging naar de Portersbeurs, en eindelijk zes-en-twintig voor het certifikaat der derde klasse in dito dito. Te Somerset hebben zich aangemeld een voor de tweede klasse (van het Kollege te Graaf-Reinet) en zeven voor de derde klasse, terwijl er te Port Elizabeth een kandidaat is voor het certifikaat der tweede klasse in de regten, en drie voor het certifikaat der derde klasse in letterkunde en wetenschappen.

DE HEER RICHARD LABRUM ATTWELL is in de afgeloopene week overleden in den ouderdom van vijf-en-zeventig jaren. De heer Attwell, die in 182 in deze kolonie aankwam, was een man van groot geestkracht en bekwaamheid. Hij heeft zich hoogst verdienstelijk gemaakt door de beschuitbakkerij tot een tak der koloniale nijverheid te maken, en ook in andere opzigten heeft hij door zijnen ijver der zamenleving veel goed gedaan. De bezigheid van den overledene zal, blijkens kennisgeving in onze advertentiekolommen, worden voortgezet door zijne zoons, onder de firma Attwell & Co.

QUEEN'S TOWN.—De plaatselijke bladen blijven bij voortduring het plan bespreken van een spoorweg van Oost Londen naar Queen's Town. Uit de afmetingen en plans van den heer P. Fletcher, welke worden gepubliceerd door de *Representative*, blijkt de spoorweg ongeveer 135 mijl lang te moeten zijn.—De Klipplaatrivier was laatst zoo hoog, dat het aldaar aanwezige wolwaschetablissement bijna geheel werd weggevoerd. Het water sleepte de daken van eenige buitengebouwen en 360 balen wol mede, die echter haast allen werden teruggevonden. De schade wordt begroot op £300.

VALSCHE HANDTEEKENING.—Te Port Elizabeth werd verleden Donderdag voor den Magistraat gebragt een jongman, met name George R. Wilson en van een fatsoenlijk voorkomen, die een voorloopig verhoor moest ondergaan, als hebbende naar de beschuldiging luidde, een promesse en een wisselbrief van £500, met den door hem nagemaakten naam van den heer W. Bolus als trekker, uitgegeven. De getuigenis ingewonnen hebbende van de heeren Michel, den bestuurder, en Brown, een klerk van de L. en Z. A. Bank, alsmede die van den inspekteur Bromwich, liet de Magistraat de zaak aanhouden, om reden dat de heer Stewart, wiens getuigenis van veel belang moet zijn, afwezig was.

EEN DRENKELING IN HET DOK.—Donderdag morgen werd in het dok het zwaar verminkte lijk van een man drijvende gezien. Naar het uit rijke te oordeelen, moet het vrij lang—misschien wel veertien dagen—in het water gelegen hebben. Men veronderstelt dat de overledene een inboorling was van Malabar en laatst matroos aan boord van de Nederlandsche bark *Anna Margaretha*, kapt. van der Straaten, welk vaartuig hier, op reis van Java naar Rotterdam, beschadigd aangekomen was en op de helling werd gehaald. Toen het schip op 29 Mei vertrok, werd één van de bemanning vermist, van wien geen spoor kon worden gevonden. Hoe de ongelukkige te water geraakt is, weet men niet.

DE GOUVERNEUR EN DE VERANTWOORDELIJKE BILL.—Sedert Zaturdag middag werd als een vertrouwenswaardig gerucht medegedeeld, dat Sir Henry Barkly voornemens is, het wetsontwerp tot verandering van de Constitutie in te trekken, omdat het Lagerhuis de bill tot annexatie van de Diamantvelden met groote meerderheid bestreden heeft, zoodat de Koloniale Secretaris verpligt was haar in te trekken. Het moet de overtuiging van Z. E. zijn, dat als het land niet bereid is, het bestuur over het bedoelde grondgebied op zich te nemen, het ook niet in staat is zich zelf te regeren. Met het nemen van dien stap, werd er bijgevoegd, zou Z. E. handelen volgens instruktien van hoogerhand. Dat alles was natuurlijk uit de lucht gegrepen.

DE STRUISVOGELBOERDERIJ.—Den 29 laatstl. werd ter stadhuize te George eene publieke vergadering gehouden van struisvogeleigenaars, ten einde middelen te beramen om diefstallen van struisvederen te verhinderen en de belangen dergenen die struisvogels nahouden te beschermen. Een tal van resolutien werd aangenomen. Men rigtte dadelijk eene vereeniging op, waarvan een ieder lid kan worden, die 5s. per jaar voor de zaak over heeft en wil beloven, geene vederen te geven aan zijne bedienden als betaling van loon. Tevens werd besloten, den kooplieden en winkeliers te verzoeken, eene verbindtenis te onderteekenen, om geene vederen te koopen dan alleen van struisvogelboeren of welbekende togtgangers. Het comité der vereeniging zal weldra eene groote verkooping van struisvederen houden.

VERSCHRIKKELIJK ONGELUK.—Te Korsten bij Port Elizabeth, is zekere Ward, een opzigter bij de spoorwegwerken, op afgrijselijke wijze gevallen als slagtoffer van overmaat van sterken drank. Hij woonde met andere lieden in een cottage en kwam Dingsdag avond in beschonken toestand thuis. Terwijl hij bezig was vleesch voor zich te braden, vatten zijne kleederen vuur, en eer men te hulp kon toeschieten waren zij tot bij de borst reeds verbrand. Daar de andere bewoners ook over hun drank waren, moet hij een betrekkelijk geruimen tijd in verschrikkelijke folteringen hebben doorgebragt. De heer Thompson, die naast aan woont, van het gebeurde berigt krijgende, liet het lijk met een cab naar het hospitaal brengen. De overledene heeft eene vrouw en zeven kinderen te Kaapstad, om welke den volgenden dag door den heer Bisset zou gezonden worden.

SUB-INSPEKTEUR BOYES, die na vijftien jaren dienst bij de gewapende grenspolitie wegens geschokte gezondheid verloopig afgetreden en naar Engeland gegaan was, en onlangs herwaarts teruggekeerd is, heeft voor de geneeskundige commissie eene visitatie ondergaan, die leidde tot de verklaring, dat hij niet meer geschikt is voor zware dienst in den zadel, maar wel voor kantoorwerk. In een van de kaffer oproeren heeft de heer Boyes een assegaai door den arm in de zijde en door de long gekregen, welk wapen door den aanvaller in de wond rondgedraaid en toen kort afgebroken werd, zoodat het weer den anderen weg omgewrongen moest worden, ten einde het er te kunnen uithalen. Het is een wonder, dat de man nog leeft. Hij ziet er nu goed uit, maar men zegt dat hij wegens inwendige kneuzingen zeer veel lijdt. Men verwacht dat het Gouvernement hem een behoorlijk pensioen geven zal.

EEN DAPPERE VROUW.—De Durbansche (Natalsche) correspondent van de *Tijd* schrijft:—Mej. W****, die langen tijd op de Australische goudvelden was, heeft onze dames een goed voorbeeld van moed en tegenwoordigheid van geest gegeven. Haar man is op de Diamantvelden en zij dus alleen bij huis. In den voor-avond hoorde zij iemand aan het slaapkamervenster, die het trachtte open te maken. Nadat zij zich te bed had begeven, en kort voor middernacht, ontwaakte zij door het vallen van glas, en nabij het venster eenig geraas hoorende, ging zij derwaarts, en zag een figuur, die duidelijk naar dat van een kaffer geleek, die zeer nabij was. Zij ging dadelijk een pistool halen, die op eene tafel lag. Zij vond uit dat een der ruiten gebroken was, daar stak zij den loop van de pistool door en legde zoo goed mogelijk als de duisternis toeliet op den persoon aan. Ongelukkig ging het slaghoedje niet af. Mej. W**** zette er toen een ander op, legde aan en 't schot ging af. Daarop volgde een gil van den kaffer, 't geen bewijst dat de vagebond gekwetst is. Het is te hopen, dat men hem daardoor in handen zal krijgen.

KAMER VAN KOOPHANDEL.—Dit lichaam hield Maandag eene speciale vergadering om te beraadslagen over het wetsontwerp op het bestuur der dokaangelegenheden. Er waren elf leden present met inbegrip van den voorzitter, den heer Watson. De voornaamste discussie liep over eene in de bill voorkomende en van havencommissie afkomstige klausule, dat in vervanging van de tegenwoordige schaal van dokregten een eenvormige heffing van 4s. 6d. per ton op alle goederen gevorderd zal worden. Dat werd door sommige sprekers geacht een overmatig regt te zijn, vooral op steenkolen, granen, hout en andere koloniale produkten. Een ander punt van overweging was het in de bill voorgestelde bestuur der dokzaken, waarmede men zich niet kon vereenigen, omdat het moeijelijk zou zijn, twee kooplieden te vinden, om daarin zitting te nemen, terwijl zij voorzat weten, tegenover de ambtelijke leden altijd in de minderheid te zullen zijn. Ten slotte kwam men overeen omtrent twee resolutien, die bij wijze van petitie aan het parlement zullen worden ingediend, nam.: (1) dat de kamer het verkiesljk acht, een bestuur te hebben van zeven leden, waaronder drie kooplieden, en (2) dat naar hare opinie een gelijk tonneregt op alle artikelen te verkiezen is boven het thans bestaande stelsel.

BEAUFORT, 7 JUNIJ.—Adressen worden hier geteekend aan de heeren de Roubaix en Hiddingh' hun verzoekende voor Verantwoordelijk Bestuur te stemmen.—Een mantatee kwam hier voorleden week aan van de Delverijen en vertelde zijnen stamverwanten iets omtrent een plek nabij Magaliesberg, waar diamanten zouden te vinden zijn. Zijne overredingskracht was zoo groot, dat dezelfde mantatee reeds den volgenden dag, vergezeld van 25 zijner landgenooten, de terugreis te voet kon aanvaarden.

VRIJSTAATSCH BRIEFPORT.—Het volgende staat te lezen in de *P. E Telegraph* van 7 dezer:—De Koloniale Regering schijnt besloten te zijn, de Vrijstaatsche autoriteiten te dwingen om tot de haar voorgestelde postconventie toe te treden. De postmeester alhier heeft gebiedenden last ontvangen, in het geheel geen brieven af te leveren, waarop de koloniale postzegels ontbreken, en, handelende onder die instruktien, weigerde hij gisteren de uitreiking van omtrent zestig uit den Vrijstaat ontvangen brieven, niettegenstaande de kooplieden en anderen, aan wie ze geadresseerd waren, het sterkst verlangen naar de ontvangst uitdrukten en bereid waren het ontbrekende postgeld en de boete die er opgelegd mogt worden te betalen. Die handelwijze aan de zijde der Regering of van den postmeester-generaal, of wie er ook verantwoordelijk voor zijn moge, is zeer willekeurig en belemmert zeer den handel, die door het postwezen eer bevorderd dan vertraagd behoorde te worden. Wij vernemen, dat de kooplieden alhier de zaak ernstig ter hand genomen en een krachtig vertoog naar het Gouvernement gezonden hebben. Ook is ons geïnformeerd, dat deze aangelegenheid door den heer Christian in den Wetgevenden Raad zal voorgebragt worden.

DE PORT ELIZABETSCHE BOOTLIEDEN.—De werkstaking dezer bootlieden is nu ten einde, daar zij met de maatschappijen eene overeenkomst hebben gesloten, volgens welke de blanke zeelieden 9s. en de fingoes 6s. 6d. per dag zullen ontvangen, dat is respectivelijk 1s. 6d. en 1s. meer dan voorheen. De arbeid werd ll. Donderdag hervat. Doch voordat het zoo ver kwam, werden Maandag den 3 Junij negen bootlieden, blanken en kleurlingen, voor den magistraat gebragt, beschuldigd van zamenrotting en vreesaanjaging. Uit het ingeleverd getuigenis bleek, dat de gevangenen de belhamels waren van omtrent 250 kerels, die eenige bootsmans, die een schuit te water wilden brengen, bedreigden en aanrandden en alzoo dwongen het werk te staken. Ook was er eene demonstratie gemaakt voor de woning van den secretaris van een der bootmaatschappijen, en drie kerels waren des avonds in het zwart gekleed met een blijkbaar boosaardig doel in 's mans tuin geweest en hadden hem met steenen geworpen, toen hij ze met een lantaren op den loop joeg. Andere staaltjes van dergelijken aard werden verhaald en het gevolg was dat de gevangenen ter teregtstelling verwezen, maar onder borgtogt van £50 ieder ontslagen werden.

MIDDELBURG.—Van daar schrijft een correspondent van de *Afrikaner* het volgende:—Erloo zit nog in het hok; geene borgen, arme drommel! Ook de twee op suspicie in de droevige zaak van Dr. Coward vermaken zich alsnog met niets doen.—Ds. Rossouw, van Uniondale, predikte onlangs hier in de Ned. Geref. Kerk.—Brandhout haast niet te krijgen.—Onze Magistraatsklerk, de heer Wright, vertrekt binnen kort, voor de tweede maal, naar de Diamantvelden, waar hij gaat als Acting Magistrate; mogelijk wordt zijne aanstelling permanent.—Kleingeld geweldig schaarsch. Goede opening voor een bank.—Huizen te huur schaarsch.—Ds. Coetzee, dopperleeraar, gaat naar Port Elizabeth voor zijne gezondheid en om visch te eten.—Goede opening voor een horologiemaker.—Een dagschool voor jongens hoog noodig.—Witte zeere keel heerscht alhier onder de kinderen.—Wij zuchten om een nieuwsblad van ons eigen. Zal iemand zich niet over ons ontfermen?—Koffij en suiker zeer duur, haast onbetaalbaar.—Transport gedaald; dankie.—De bibliotheek ligt op sterven; geld gedaan en weinig lezers. Meel £1 15s. milies £1 5s, uit de hand verkocht.

EEN NIEUW DIAMANTVELD ONTDEKT.—De *Diamond Field* vertelt, dat twee zoons van den heer J. H. Longlands op Koninginsverjaardag op de jagt waren en tot wederkeerige verbasing eenige inlanders op het lijf kwamen, die aan 't delven waren op een kopje tegenover het Union Kopje, ongeveer twaalf mijlen de rivier af aan de zijde van Pniel. Op de vraag of zij er ook diamanten gevonden hadden, was het antwoord ontkennend; doch bijkans onmiddelijk na die ontkenning kwam er een prachtige diamant van 3¼ karaat te voorschijn, waarop de vinder erkende dat hij er nog drie andere steenen gevonden had, respektivelijk van 30, 15 en 12 karaten elk. Daags daarna werden de autoriteiten van de zaak onderrigt, en den volgenden Maandag waren er over de 300 claims afgemerkt, en 's middags was er geen duim gronds meer op het kopje te krijgen. Vele oude en ervaren delvers beschouwen deze plek als de rijkste delverij, tot nog toe langs de rivier ontdekt. De heer J. Campbell, jun., had geen twee uren gewerkt, of hij kreeg een prachtig juweeltje van 3¼ karaat, terwijl er bovendien ook nog andere vondsten hebben plaats gehad. Er waren reeds over de 100 blanken en twee of drie maal zooveel gekleurden, en men verwachtte binnen kort een groot kamp op de plek, die "Wildek's Plaat" heet. Later heeft men vernomen, dat hetzelfde kopje acht maanden geleden met vrij goed succes bewerkt was door een Kaapstadsch gezelschap, en dat men enkel het werk staakte, toen het gezelschap uit elkander ging. De gaten werden toen met vuilnis opgevuld. Er werden diamanten gevonden tot eene diepte van vijftien voet.

DE AANSTAANDE WINTER.—Onder dit hoofd levert de *Aliwal North Standard* het volgende:—Hoewel de vrees voor een vroegen winter nu eenigzins geweken is, blijft de bezorgdheid voortduren omtrent een strengen winter. De herinnering aan de zware verliezen, door onze boeren geleden in het vorige jaar, en de bloote gedachte dat zij dezen winter mogen herhaald worden, vervult ons met geen geringe vreesachtigheid. De grootste verliezen aan ossen en schapen, werden verleden jaar geleden gedurende de maanden Julij, Augustus en September—en hoe gunstig de winter ook dit jaar moge beginnen, weten wij niet hoe hij eindigen zal. Er is een Engelsch spreekwoord dat zegt: "hoe slechter hoe beter"; en toen wij verleden jaar hoorden van duizenden van schapen die voor de koude regens bezweken, dachten wij wel "hoe erger hoe beter." Onze boeren zijn zoo gewoon aan den ouden gang van zaken, dat het niet weinig moeite kost om hen tot eenige verandering ten goede te bewegen. Als zij zooveel vee verliezen dan zullen zij wel maatregelen nemen voor een volgenden winter, maar, helaas, wij zijn teleurgesteld. Zoo ver als wij weten heeft geen enkel, boer in het distrikt Aliwal zich voorbereid voor den winter van 1872. De schapen zullen dezen winter van koude omkomen even als vroeger. Niemand denkt er aan, schuren te bouwen ter beschutting. Laat het vee maar in den regen en de koude blijven—zij zijn er gewoon aan—en al trekken er een paar honderd elken winter, wel, wij zijn er ook gewoon aan!—Met blijdschap kunnen wij melden, dat er in het distrikt Dordrecht eenige wakkere boeren zijn, die hunne schapen in den winter onder dak houden, en er reeds de beste gevolgen van ondervinden. Een boer, een paar uren van Dordrecht, verzekerde ons dat hij gedurende den laatsten winter bijna over geen verlies te klagen had, terwijl zijne buren honderden schapen verloren. Hij had namelijk in den zomer een schuur gebouwd, waarvoor hij geld moset opnemen bij een koopman op twee jaren uitstel. Hij was echter zoo gelukkig met zijne schapen, dat hij reeds in het eerste jaar het geheele kapitaal kon teruggeven. Waarom doen onze boeren niet allen zoo? Wij hebben hier rondom Aliwal welgestelde en wakkere mannen wien het een bagatel zoude wezen hunne schapen beter te verzorgen. Daar zijn de Bekkers, de de Wets en vele anderen, die zich moeite geven om hunne schapen te verbeteren en veel betalen voor goede rammen. Waarom bouwen zij niet ook schuren? Niet alleen is het een gruwel om het arme vee jaar na jaar van koude te laten sterven, maar het is een slechte politiek voor den boer zelven. Met een gering kapitaal kan hij zijn vee goed verzorgen en er honderdvoudig vrucht van plukken. Wij geven slechts dezen wenk, en hopen van harte dat wij het beleven zullen, dat geen enkele plaats in dit district zonder de noodige beschutting voor schapen is.

CRADOCK.—De *Afrikaner* van 31 Mei bevat het volgende: "Maandag ll. werd aan het Magistraatskantoor gerapporteerd, dat de winkel van den heer Edward Hall gedurende den vorigen nacht opengebroken was, de lade uitgehaald, en tusschen £6 en £7 er uit gestolen. Men bemerkte dat een kaars was aangestoken in den winkel, en dat de dief zijn hand moet hebben gesneden, terwijl hij bezig was, de lade op-n te breken. De schuldige partij zal waarschijnlijk binnen kort worden ontdekt. — Eenige ernstige ongelukken worden van den Winterberg berigt. Eenige dagen geleden, wegens den slechten staat van den weg, werd de heer R. Park uit zijn kar geligt op een der wielen, doch hij slaagde er weer in te klimmen, zonder ernstig bezeerd te zijn. Doch de heer Mundell, van Spitskop, was niet even gelukkig. Terwijl hij langs Amandelhoogte afreed, met den heer Hans van Heerden, werd

HET PARLEMENT.

WETGEVENDE RAAD.

DINGSDAG, 11 JUNIJ.

PETITIES

Werden ingediend door den heer De Korte, van Kaapstad, en door Dr. White, van de Kaapsche, Paarlsche en Stellenbossche afdeelingen, beide voor Verantwoordelijk Bestuur; door den heer Roubaix, van 52 ingezetenen van de Paarl tegen de huisbelasting; van 35 ingezetenen van Somerset West voor Verantwoordelijk Bestuur; door den heer van der Bijl, van Bredasdorp, van 35 ingezetenen van Napier en 67 van Caledon; door den heer Hiddingh van 169 van Malmesbury; door den heer de Roubaix van 133 van Worcester, en door den heer Hiddingh van Tulbagh, allen voor Verantwoordelijk Bestuur; door den heer de Roubaix, van 99 van Bredasdorp, Caledon en Swellendam tegen; door den heer Barry van 100 ingezetenen van Swellendam voor; door den heer de Roubaix van 43 van Heidelberg voor Verantwoordelijk Bestuur; door den heer de Smidt van den Kaapstadschen Kerkeraad, tegen het Vrijwillig Beginsel; van den Worcesterschen Kerkeraad voor kapitalisatie der kerkelijke toelagen; door den heer de Roubaix van 32 ingezetenen van Clanwilliam tegen; door den heer Barry van 42 ingezetenen van Robertson voor, van 34 ingezetenen van Montagu voor; door den heer de Roubaix van 53 ingezetenen van Beaufort West voor Verantwoordelijk Bestuur; door den heer Godlonton van een Vrederegter in Albanie (West Griqualand) voor Annexatie; [deze petitie kon als komende van buiten de kolonie niet worden aangenomen]; door den heer Chase van 33 kooplieden van Port Elizabeth tegen de bill op den kasthandel.

SEPARATIE.

Op eene vraag van den heer Godlonton antwoordde de Prokureur-Generaal, dat naar de opinie der Rijksregering het zeer twijfelachtig is, of de Koloniale Wetgeving de magt bezit om Separatie toe te staan met het oog op eene later te volgen Federatie; maar indien het Huis resolutien ten gunste van zoodanige separatie aannam, dan zou de Regering die overwegen.

VERANTWOORDELIJK BESTUUR.

De tweede lezing van de over dit onderwerp in de Wetgevende Vergadering gepasseerde Bill werd voorgesteld door den Prokureur-generaal, die zijne rede aanving met te zeggen, dat hij bijna wenschte, dat het gerucht dat er in omloop was geweest (waarvan wij elders gewagen) waar ware en hij daarom niet noodig zou hebben het Huis op nieuw met oude en haast versleten argumenten lastig te vallen; en beval de Bill daarop aan met nagenoeg dezelfde redeneringen als hij had gedaan in het Lager Huis. Het denkbeeld, dat de Rijksregering van nu voortaan niets met de Bill zou te doen willen hebben, omdat de Annexatie was verworpen, bestempelde hij als absurd. De Rijksregering zou door die verwerping eer bewogen worden om de Delverijen te laten varen, of om de invoering van het stelsel te verhaasten. Ter weerlegging van de bewering, dat er geene publieke opinie in de kolonie bestond, wees hij op de bijeenkomsten Zaturdag en Maandag door de beide partijen te Kaapstad gehouden met de daar ontvangen adressen en petities. De rede van den achtbaren heer duurde omtrent 5 kwartier.

De heer de Smidt kondigde aan dat hij meer dan ooit tegen Verantwoordelijk Bestuur was, en dat indien de Prokureur-generaal langer in de kolonie was geweest en er meer te verliezen had, hij dan evenzeer er tegen zou zijn De tijd zou echter komen, wanneer de kolonie voor het stelsel rijp zou zijn, en tot dien tijd behoorde men te wachten. Hij ontkende, dat er vijf leden in den Raad waren in staat om zaken en woning te verlaten en van 1 Januarij tot 31 December als Parlementsleden werkzaam te zijn. Hij ontkende, dat men een minister ter verantwoording zou kunnen roepen, zelfs al vulde hij elke betrekking aan met broertjes en neefjes. De ingediende petities wogen bij hem niet zwaar; want wat die waard waren bleek uit den brief van den heer G. E. Smit in de *Zuid-Afrikaan* van ll. Zaturdag. De memoranda van de Uitvoerende Ambtenaren had hij met groot genoegen gelezen. Na eenige verdere aanmerkingen zeide de spreker, dat zelfs al ware hij voor Verantwoordelijk Bestuur, hij dan nog tegen de bill zou stemmen, omdat dezelve der kolonie werd opgedrongen door de Rijksregering. De spreker besloot zijne rede met het voorbeeld van den heer Fleming dien leden ter navolging aan te bevelen, die van gevoelen veranderd waren. Dat zou eerlijk en opregt zijn.

Dr. White antwoordde den heer de Smidt in het kort.

De heer Geo. Wood leverde eene karakteristieke rede tegen de bill, wijdde vooral uit over de moeijelijkheden der inboorlingquestie, waarvan hij de meest verschrikkelijke dingen—gedoode menschen, verbrande huizen, verwoeste landerijen—onder Verantwoordelijk Bestuur verwachtte, zeide dat negen uit elke tien Engelschen in het Huis tegen, en geen man die gevoel had voor zijn gezin ten gunste van de bill zou stemmen. Hij stelde voor, de bill over zes maanden voor de tweede maal te lezen.

De heer Vigne secondeerde.

De heer de Korte had het hoofdzakelijk tegen den heer De Smidt, wegens diens lof over de memoranda der Uitvoerende ambtenaren, met al de daarin voorkomende scheeve voorstellingen van den haat door Afrikaanders aan Engelschen toegedragen, en van hunne vervolgzucht tegenover kleurlingen; en bestreed enkele andere argumenten tegen debill.

De heer Chase wilde het debat tot den volgenden dag geadjourneerd hebben, doch dit werd verworpen.

De heer Christian ving aan met eene lofrede over zijn voorganger, den heer Fleming, die, toen hij van een Anti-verantwoordelijke tot een Verantwoordelijke was veranderd, als eerlijk man zijn ontslag nam, waarop er eene electie volgdie, die duidelijk had bewezen, dat het Oosten met hart en ziel Anti-verantwoordelijk was. Het lid prees vervolgens het tegenwoordige Regeringsstelsel als het beste voor onze omstandigheden, en zeide gehoopt te hebben, van hen, die, naar het gerucht wilde, van gevoelen veranderd waren, de redenen dier verandering te vernemen, maar hun zwijgen deed hem hopen, dat het gerucht valsch was. Hij zou voor het amendement stemmen.

De heer Vintcent beantwoordde den heer Christian en ondersteunde de bill.

De heer Godlonton volgde aan den anderen kant en dreigde o.a. dat de Oostelijken, indien Verantwoordelijk Bestuur doorging, niet zouden rusten, voordat zij Separatie of Verplaatsing van den zetel der Regering hadden verkregen.

De heer de Roubaix zeide, dat de Raad zich zou herinneren, dat hij voorleden jaar tegen de bill gestemd en aan deputatien beloofd had, de zaak later in overweging te nemen. Was hij die belofte gestand geweest? Hij meende ja. Hij had kort na de Parlementszitting eene reis door het land gedaan—de kiezers geraadpleegd en die hadden zijn gedrag goedgekeurd. Hij had sedert ook adressen ontvangen. En vooral een belangrijk distrikt had zich voor Verantwoordelijk Bestuur verklaard. Voorts, dadelijk na de tweede lezing der Bill in de Wetgevende Vergadering hadden hij en de heer Hiddingh een adres aan de kiezers gerigt. Het antwoord was sterk ten gunste van Verantwoordelijk Bestuur. Hij was 14 jaar lid van den Raad geweest, het de bestaande naijveriheden en jaloerschheden betreurd, en dacht, dat hij thans niet zijn pligt zou doen, indien hij zijne stem langer aan de bill onthield. Hij zou vooral uit een gevoel van regt jegens het Oosten voor de bill stemmen. De tijd was gekomen om een einde te maken aan het kwaad bloed, dat er gedurig werd aanschouwd. Verantwoordelijk Bestuur zou zulks doen en daarom ging hij er voor stemmen. De spreker verdedigde zich tegen de insinuatie, dat hij onregtmatig handelde met van gevoelen te veranderen en achtte het onnoodig in het breede in de questie te treden.

De heer de Smidt verlangde te weten van waar de heer de Roubaix adressen had ontvangen en door hoevelen die waren onderteekend?

De heer de Roubaix was bereid, die informatie te verleenen, maar achtte het onnoodig.

De heer Hiddingh zeide: Ik heb slechts een paar woorden te zeggen. Wij hebben om het gevoelen des lands gevraagd. Dat gevoelen was eenparig voor de bill (geroep van o! o!), en ik zal er voor stemmen.

De heer Chase de bill bestreden hebbende, deed de heer Vigne—die bovendien het gedrag der heeren de Roubaix en Hiddingh hekelde—hetzelfde.

De heer de Smidt zeide, dat hij zoo even eene vraag had gerigt aan den heer de Roubaix, omdat hij meende, dat hij van sommige distrikten meer namen had ontvangen, dan hij bij zijne electie stemmen had gekregen. Het gedrag van de heeren de Roubaix en Hiddingh had hem verbaasd en

De Voorzitter beduidde het lid, dat hij buiten de orde was.

De heer de Smidt vervolgde, dat hij als anti-Verantwoordelijke was gekozen en dat zijn geweten hem zou aanklagen, indien hij thans voor de bill stemde. Ja meer nog, hij zou niet op straat of over 't veld mogen wandelen, vreezende dat een terrier, muishond of ander ratvangend dier hem zou beetnemen (gelach en hoor! hoor!) De dag waarop Verantwoordelijk Bestuur werd aangenomen zou het land nog rouwen.

De Prokureur-Generaal gerepliceerd hebbende, werd het amendement met tien tegen elf stemmen verworpen.

VOOR STEMDEN:—De heeren Vigne, de Smidt, Christian, Hoole, Kenelly, Scholtz, Cawood, Chase, Godlonton en Wood.

TEGEN STEMDEN:—De heeren Vintcent, van der Bijl, Biccard, Neethling, de Korte, White, Barry, Stretch, Te Water, Hiddingh en de Roubaix.

De tweede lezing ging toen met 11 tegen 10 stemmen door, stemmende allen die tegen het amendement hadden gestemd voor de tweede lezing.

De overweging der bill in comité-generaal werd bepaald op Donderdag.

[Toen de heeren Hiddingh en de Roubaix de raadzaal uitkwamen, werden drie juichkreten ter hunner eere aangeheven door een vijftigtal lieden, die daar buiten stonden.]

WETGEVENDE VERGADERING.

MAANDAG, 10 JUNIJ.

De heer J. H. Brown, aangekomen zijnde, nam plaats.

AANSTEKENDE ZIEKTEN.

De wet tot intrekking van de wet op dit onderwerp werd voor de derde maal gelezen en ging verder door.

AFDEELINGSRADEN.

De heer Ayliff stelde voor de tweede lezing der door hem voorgestelde wet tot het verminderen van de eigendomskwalificatie voor leden van afdeelingsraden, en tot het verminderen van het aantal dat een quorum moet uitmaken.

De heer Wehmeijer was ten sterkste tegen de voorgestelde wet, en gaf de redenen op, waarom hij zou verlangen dat de bestaande wet in de bedoelde opzigten onveranderd zoude blijven.

De heeren Gush en Bowker verzetten zich ook tegen de wet, en laatstgemelde stelde voor de wet over zes maanden te lezen, wat door den heer Human werd gesecondeerd.

De heeren Smith, Brown, Sprigg, King, Adams, Torbett, Goold, Porter, Solomon, Loxton, Ziervogel Wright, Shawe en Bidwell, spraken ten voordeele van de wet, terwijl de heeren Brown, Molteno, Louw, en van Rhijn er tegen spraken.

De heer Bowker wilde daarop zijn amendement terugtrekken, maar de heer Human objecteerde, en zulks kon dus niet geschieden.

Het amendement ter stemming komende, werd met 28 tegen 14 stemmen verworpen, en de tweede lezing aangenomen.

De behandeling in comité werd op 18 dezer bepaald.

VOORTGANG VAN BILLS.

De wet op de toelating van zekere Kafferlandsche Procureurs werd in comité-generaal afgehandeld, en die omtrent de transportregten werd ten derden male gelezen en verder afgehandeld.

BASUTO-REGULATIES.

Het Huis ging toen in comité over deze Regulaties, die, onder Acte No. 1, 1871, door den Gouverneur waren opgesteld, en die ook volgens die wet het Huis waren voorgelegd ter goedkeuring. Eene lange en interessante discussie vond plaats, waarin de heer Orpen veel te zeggen had op de door de Regering voorgestelde regulaties. Per slot werd door den heer Solomon kennis gegeven, dat hij zou voorstellen de Regulaties naar eene Commissie te verwijzen, ter fine van onderzoek en rapport.

DE VISCHRIVIERBRUG.

Op voorstel van den heer Clough werd het maken van deze brug bij Comités Drift goedgekeurd.

DINGSDAG, 11 JUNIJ.

Op eene vraag van den heer Distin, antwoordde de Koloniale Secretaris, dat de Regering wist, dat een aantal brieven, uit den Vrijstaat in de kolonie ontvangen, die geene koloniale postzegels hadden, naar het kantoor van onbetaalde brieven waren gezonden, en dat de Regering maatregelen zou nemen, om dat ongerief te verhelpen.

Een voorstel van den heer Shawe, dat het Huis in comité zou gaan over de kwestie van den Pakhuis- en Bokkeveldbergpas, werd aangenomen.

De heer Pearson kreeg verlof, om eene bill in te dienen, om de Municipaliteit van Swellendam in staat te stellen, geld te leenen tot verbetering van de dreinering en waterwerken van die plaats.

Op voorstel van den heer Distin besloot het Huis in comité te gaan, op eene resolutie, dat den Gouverneur zou worden verzocht, gedurende deze zitting eene bill in te dienen, om tot den aanleg eener brug over de Oranjerivier op eene geschikte plaats magtiging te verleenen.

Een voorstel van den heer Porter, om in comité te gaan over het rapport der verkozene Commissie op de petitie van den Eerw. Meeser en Dr. Lawrence, ging niet door, dewijl de heer Porter niet tegenwoordig was, en het Huis den heer Ziervogel niet wilde toestaan, het voorstel over te nemen.

Op voorstel van den heer Quin werd besloten, om het rapport omtrent de inrigting op Robbeneiland, dat in de laatste zitting was ingediend, naar eene Commissie te verwijzen.

Op voorstel van denzelfden heer werd besloten, den Gouverneur te verzoeken, de dokumenten omtrent het verbranden van hutten van inboorlingen door de Grenspolitie, nabij Fort Beaufort, ter tafel te doen leggen.

Na eenige discussie werd het debat, naar aanleiding van het voorstel van den heer Quin, met betrekking tot den Magistraat van Fort Beaufort, voor veertien dagen verdaagd.

Een voorstel van den heer Ross, dat den Gouverneur zou worden verzocht, zekere opgaven met betrekking tot het Dok in de Tafelbaai ter tafel te leggen, werd met eenige wijzigingen aangenomen.

Een voorstel van den heer de Villiers, om het ter tafel leggen van eene opgave, betreffende zekere tollen in de afdeeling Paarl, werd aangenomen.

Het Huis verdaagde te kwart voor 5 uur.

VRIJSTAAT.

De Vrijstaatsche bladen, die Donderdag weg bleven, arriveerden Maandag nacht.

Uit de *Tijd* van den 30 Mei nemen wij het volgende over:—

De Volksraad heeft zich deze week nog al druk op wetgevend gebied bewogen, maar wij betwijfelen 't zeer, ooit de vruchten dier Wettenmakerij te zien; een volk dat niet wil belast worden en slechts over beperkte middelen te beschikken heeft, kan gemakkelijk wetten bediscussieren en in het leven roepen, aan wier uitvoering schatten gelds verbonden zijn, maar het uitvoerend gezag zal stranden op die onwrikbare rots—geld; en zoolang dat niet gevonden kan worden, blijft al die arbeid een nutteloos tijd en geld verpraten.

De daartoe benoemde Commissie heeft een Rapport uitgebragt en de Raad heeft eene Concept Ordonnantie, door dezelve opgesteld, in behandeling genomen en met eenige wijzigingen aangenomen, ten doel hebbende eene betere regeling en bestuur der naturellen; die wet is hoofdzakelijk in het leven geroepen met het oog op de behoeften der districten Harrismith en Bethlehem, en naar aanleiding derzelve wordt ZHEd. gemagtigd, waar hij zulks zal noodig oordeelen, plaatsen voor Kafferlocatien aan te koopen, kommandanten te benoemen en de noodige gebouwen op te rigten om in dat bestuur te voorzien. Motha's Kaffers, die, volgens sommige sprekers, zich in den laatsten oorlog verdienstelijk hebben gemaakt, zullen de eerste lievelingen zijn, die daar gekoesterd zullen worden. Wij betwijfelen zeer dat zulk een maatregel in den smaak zal vallen onzer burgers in het Veroverd Grondgebied en elders, die wer van den zetel des Bestuurs verwijderd zijn, en welke wij ten gevolge onzer economische baginselen, burgerschaps regten moeten ontzeggen, waarop zij regtmatige aanspraak hebben; het is alles goed en wel zich voor wilde beesten en Kaffers opofferingen te getroosten, maar wij denken dat men bij de eigen kinderen had moeten beginnen. Men is voornemens op die locatien slechts de zoodanigen toe te laten, als er regtmatige aanspraak op kunnen maken, doch wat de maatstaf dier regtmatige aanspraak zal zijn, weten wij niet.

Omtrent de plakkers, welke niet onder die categorie harer gunstelingen vallen, besloot de Raad dat "de eigenaar van een of meer plaatsen zal geregtigd zijn, om in zijne dienst, op zijne woonplaats, aan te houden, vijf hutten van kleurlingen en niet meer, en op eene onbewoonde plaats tot opzigt derzelve twee hutten van kleurlingen en niet meer; en zal ten opzigte van zoodanige kleurlingen, wanneer behoorlijk bij hem gecontracteerd, van belasting bevrijd zijn; voor alle andere kleurlingen op zijne plaatsen, zal hij echter onderhevig zijn aan eene belasting van 1 pond sterling per jaar voor elke hut, boven het getal hiervoren gemeld en gewettigd.

Het Ontwerp van Wet op het Onderwijs, reeds vroeger door ons gepubliceerd, en waarvan de algemeene strekking ten vorigen jare was aangenomen, is met betrekkelijk geringe wijzigingen vastgesteld. Daarbij is onder anderen bepaald dat iedere wijkschool waar een getal van 15 kinderen kan worden zaamgebragt, aanspraak zal hebben eene som van 100 pond sterling voor een onderwijzer en 50 pond sterling voor huur van schoolgebouw, uit 's lands kas te genieten; tot heden hebben wij ongeveer 40 wijken in den Staat, die dusdoende over een bedrag van 6 duizend pond sterling zullen beschikken; waar die geschikte onderwijzers hier van daan zullen moeten komen, is ons niet regt duidelijk, maar zeker is het, dat voor dien stand een ruim veld ter bearbeiding open ligt. Sommige sprekers schenen met een kleingeestige jalousie tegen de dorpen bezield, waardoor zij blind waren voor het voordeel, dat aanvankelijk goedingerigte dorpscholen zoowel voor den Staat, als voor hunne kinderen grooter voordeelen opgeleverd zouden hebben, misschien was het ook al te groote teergevoeligheid om hunne kinderen niet te ver van zich te verwijderen, maar moet de Staat daarvoor betalen? Het kind moet hier toch, om onderwijs te genieten, in anders is in de zaak betrokken. Het spijt mij zeer, dat ik zoo iets heb gedaan. Ik heb niets meer te zeggen." (De gevangene sprak met moeite, terwijl hij deze verklaring aflegde, en hij scheen sterk aangedaan te zijn.

De heer Currey reide, dat, wat de beschuldiging van den heer Beauclerck betrof, hij aan dien heer had getelegrafeerd, end at deze des avonds in de stad zou zijn. Doch, nadat de gevangene schuldig had gepleit op de voornaamste aanklagt, gevoelde hij eenige aarzeling om de andere door te zetten, en hij vroeg thans den Magistraat om den gevangene ter teregtstelling te verwijzen wegens het stelen van den brievenzak.

De gevangene weder op de gewone manier gewaarschuwd zijnde, zeide: "Mijn naam is John William Harding; ik ben vier en twintig jaren oud, geboren in Staffordshire, landmeter van beroep, en thans woon ik in de Kaapstad. Ik heb niets te voegen bij hetgeen ik reeds heb gezegd."

Daarop werd hij ten volle ter teregtstelling verwezen.

De Magistraat waarschuwde Harding en zeide, dat, wat hij wilde doen, eene vrijwillige handeling was.

—De gevangene zeide: "Ja, ik heb den zak weggenomen uit het postkantoor. Ik wensch al het onregt, dat ik heb gedaan, te herstellen, zooveel ik kan. Niemand anders is in de zaak betrokken. Het spijt mij zeer, dat ik zoo iets heb gedaan. Ik heb niets meer te zeggen." (De gevangene sprak met moeite, terwijl hij deze verklaring aflegde, en hij scheen sterk aangedaan te zijn.

De heer Currey reide, dat, wat de beschuldiging van den heer Beauclerck betrof, hij aan dien heer had getelegrafeerd, end at deze des avonds in de stad zou zijn. Doch, nadat de gevangene schuldig had gepleit op de voornaamste aanklagt, gevoelde hij eenige aarzeling om de andere door te zetten, en hij vroeg thans den Magistraat om den gevangene ter teregtstelling te verwijzen wegens het stelen van den brievenzak.

De gevangene weder op de gewone manier gewaarschuwd zijnde, zeide: "Mijn naam is John William Harding; ik ben vier en twintig jaren oud, geboren in Staffordshire, landmeter van beroep, en thans woon ik in de Kaapstad. Ik heb niets te voegen bij hetgeen ik reeds heb gezegd."

Daarop werd hij ten volle ter teregtstelling verwezen.

CORRESPONDENTIE.

[WIJ STELLEN ONS NIET VERANTWOORDELIJK VOOR DE GEVOELENS ONZER CORRESPONDENTEN.—RED.]

Aan den Redakteur.

Kaapstad, den 8ten Junij 1872.

Mijnheer,—In uwe uitgave van heden zie ik een brief van den heer G. R. Smit, aan u opgedragen om te publiceren, waarin namen van mannen en vrouwen terug worden getrokken, die de memorie ter vernietiging der wet op aanstekende ziekten geteekend hebben. De heer Smit zegt, dat die brief hem door die personen toegezonden is. Is het niet een knol van het eerste water? Is het dan niet waar, dat hij van plaats tot plaats rondgereden heeft, en den menschen gezegd, dat zij zeker voor Verantwoordelijk Bestuur geteekend hadden en dus hunne namen moesten terugtrekken, anders worden zij allen soldaten? Hij, de arme Smit, weet van Verantwoordelijk Bestuur juist zoo veel als een kat van saffraan, of een olifant van een pisang, maar zulks, wat hij deed, is hem verteld geworden en hij gelooft het, en wordt gebruikt als een "tool." (Ik vraag u, heb ik deze zitting een enkele memorie ingediend voor Verantwoordelijk Bestuur?) Ook heeft hij die gelegenheid waargenomen, datzelfde kleine klompje onkundige menschen op eene memorie te laten teekenen tegen Verantwoordelijk Bestuur, die hij aan den heer Shawe voor weinige dagen geleden toegezonden heeft. Dit is bewijs genoeg van zijne handelwijze, niet waar? Nu kan de heer Wij nemen ook het volgende over uit de *Tijd*:—

EEN WENK.—Een correspondent schrijft als volgt: "Geen kolonist, in aanmerking nemende de omstandigheden, waaronder wij leven, moest verzuimen voorvallen als het volgende bekend te maken. In den nacht van 11 dezer brak een kaffer het venster eener kamer open, waarin twee jonge meisjes, mijne dochters, sliepen. Eene van haar stak terstond licht aan, waarop de ellendeling zich wegpakte. Ik raadde mijne dochters aan, mogt zulk een aanval herhaald worden, niet weder licht aan te steken, maar stil het geweer te vatten, en door het venster in het gezigt van den kerel af te vuren. Ik geloof dat de raad goed is."

Tot dusverre de "Natal Mercury": Ongelukkig het land, waar zulke geneesmiddelen voor zulk een kwaad moeten worden aangewend.

BETHLEHEM, 25 MEI.—De Bazaar te Bethlehem is goed afgeloopen, het verkochte wee hebt p.m. 120 pond sterling opgebragt. Al hetgeen, waarvoor ingeteekend is, is nog niet ingekomen. Ik geloof dat de geheele opbrengst omtrent 3 0 pond sterling zal zijn. Den 2den Junij e.k. zal Ds. van der Merwe, van Kroonstad, hier kerk houden.

De *Friend* meldt nog, dat de Raad naar alle waarschijnlijkheid de jongste arbitragevoorstellen van Sir H. Barly zal verwerpen, maar wachtte op het besluit des Parlements omtrent de annexatiebill, voordat zij de zaak zou ter hand nemen.—ZHEd. den President is opgedragen een plek te kiezen voor de voorgestelde publieke kantoren, doch daarvan zal in dit jaar wel niets komen, daar vele leden meenen, dat de tegenwoordige tijd niet de regte is voor den bouw, omdat de meeste materialen thans tweemaal zoo duur als gewoonlijk zijn.—De uitgaven in het jaar, geëindigd 31 Maart, 1872, bedroegen £74,250, zijnde er eene balans van £10,000 in kas aan het einde des jaars.

Volgens een particulieren brief van Pretoria heeft Ds. Burgers 90 percent van de in het Transvaalsche uitgebragte stemmen erlangd. In Rustenburg, het hoofdkwartier der partij van den heer Robinson, erlangde deze slechts 95 stemmen tegen 383 voor Ds. Burgers.

Politiehof.

DE BEROOVING VAN DEN POST.

Zaturdag morgen hield de Magistraat zitting om verder voorloopig verhoor af te nemen in de zaak van John William Harding, die in arrest genomen was onder beschuldiging van in Maart ll. £1 0 en andere waarden te hebben ontstolen van Aubrey Beauclerk met wien hij zich toen bevond in het Royal Hotel te Kaapstad, en van op 9 Mei ll. den Kaapschen postzak met deszelfs inhoud te hebben ontvreemd uit het postkantoor op de Nieuwe Rush.—De heer O'Riley stond den gevangene ook nu weder ter zijde.

De heer Currey, als Klerk bij het Vredegeregt eenige voorloopige aanmerkingen gemaakt hebbende, ging over tot het getuigenverhoor. Eerst verscheen de heer Boase, van Somerset West, die verklaarde, dat hij op 9 Mei laatstleden op de Nieuwe Rush door zijn zoon twee brieven op den post had laten bezorgen, respektevelijk geadresseerd aan zijne vrouw en aan den Eerw. heer Godfrey, te Somerset West, en ieder inhoudende de helft eener banknoot van £5, welke brieven niet waren teregt gekomen. De Eerw. heer Godfrey bevestigde die verklaring voor zooverre het niet door hem ontvangen van den bedoelden brief betrof. De postmeester generaal legde als derde getuige verklaringen af omtrent het niet aankomen van den naar Kaapstad bestemden postzak van 9 Mei. Aan geen dier getuigen had de gevangene vragen te doen. Daarop werd opgeroepen

Adriaan van der Bijl, wiens verklaringen inhielden, dat hij bij drie verschillende gelegenheden diamanten van den gevangene had gekocht. Eerst op 27 Mei twee steenen, wegende omtrent 27 karaten, voor £47; toen, op 30 Mei, 12 diamanten, zwaar 187¼ karaat, voor £357, en eindelijk op 3 Junij 4 diamanten van 68 half karaat voor £128 11s. 6d. Alles te zamen had hij den gevangene dus £532 11s. 3d. betaald. De man had hem een zeer aannemelijk verhaal gedaan, namelijk, dat hij door het laten bewerken van eene claim zeer voorspoedig was geweest en voor omstreeks £4000 aan diamanten gekocht had.

Emil Burmester, juwelier in de Adderleystraat, had ook diamanten van den gevangene gekocht, namelijk 6 stuks, wegende, naar hij meende, omtrent 66 karaten, en waarvoor hij hem £126 aan geldswaarde en £9 aan sieraden betaald had. Harding had hem verteld, delver geweest te zijn en ook diamanten gekocht te hebben.

Ook aan deze getuigen had de gevangene niets te vragen.

P. G. van der Bijl werd ook opgeroepen, maar de bode rapporteerde, dat de dagvaarding niet was beteekend.

De heer Currey zeide nu, dat hij bewijs geleverd had van het opmaken der maal, het verloren gaan daarvan, de aankomst van den gavangene te Kaapstad, het vinden van een groot aantal diamanten bij dezen en diens arrest op eene beschuldiging van diefstal ten nadeele van Beauclerck. Hij riep vervolgens op

John Evans, den Inspekteur van politie, wiens voornaamste verklaring deze was, dat de gevangene vrijwillig zonder eenige aansporing gezegd had, dat hij de meeste der bij hem aanwezige diamanten gevonden had in een zakdoek op den weg nabij Dutoitspan.

De gevangene had geene vragen te doen. Hij wenkte echter zijn agent en onderhield zich voor een oogenblik met dezen, waarna de heer O'Riley zeide, dat zijn klient gereed was, eene verklaring af te leggen.

De Magistraat waarschuwde Harding en zeide, dat, wat hij wilde doen, eene vrijwillige handeling was.

—De gevangene zeide: "Ja, ik heb den zak weggenomen uit het postkantoor. Ik wensch al het onregt, dat ik heb gedaan, te herstellen, zooveel ik kan. Niemand anders is in de zaak betrokken. Het spijt mij zeer, dat ik zoo iets heb gedaan. Ik heb niets meer te zeggen." (De gevangene sprak met moeite, terwijl hij deze verklaring aflegde, en hij scheen sterk aangedaan te zijn.

De heer Currey reide, dat, wat de beschuldiging van den heer Beauclerck betrof, hij aan dien heer had getelegrafeerd, end at deze des avonds in de stad zou zijn. Doch, nadat de gevangene schuldig had gepleit op de voornaamste aanklagt, gevoelde hij eenige aarzeling om de andere door te zetten, en hij vroeg thans den Magistraat om den gevangene ter teregtstelling te verwijzen wegens het stelen van den brievenzak.

De gevangene weder op de gewone manier gewaarschuwd zijnde, zeide: "Mijn naam is John William Harding; ik ben vier en twintig jaren oud, geboren in Staffordshire, landmeter van beroep, en thans woon ik in de Kaapstad. Ik heb niets te voegen bij hetgeen ik reeds heb gezegd."

Daarop werd hij ten volle ter teregtstelling verwezen.

Gemengde Berigten.

—In den loop der maand Augustus zal te Weenen een algemeen congres van oud-Katholieken worden gehouden, geheel gescheid op de leest van dát, hetwelk verleden jaar te Munchen bijeen kwam, maar met dit onderscheid, dat het zich niet met fundamenteele quaestien zal bezig houden, zooals te Munchen wel het geval was. Dit congres heeft vooral ten doel de ontwikkeling en de zamenwerking der oud-Katholieken in die landen, waarin zij zich bevinden, te bevorderen.

Ten einde dit doel te bereiken, zullen aanzaalig estelijke en wereldlijke leiders der Kerkelijke hervormingsbeweging in Duitschland, Engeland, Nederland en Italie, alsmede aan bekende tegenstanders van het ultramontanisme in andere landen van Europa, uitnoodigingen gezonden worden. Eene vergadering van Oostenrijksche oud-Katholieken zal in de maand Junij of Julij dit algemeen congres voorafgaan; slechts gedelegeerden van oud-Katholieke vereenigingen en gemeenten der Oostenrijksch-Hongaarsche monarchie zullen op deze vergadering worden toegelaten. Het doel dier bijeenkomst is zoowel de Regering als de Volksvertegenwoordiging te bewijzen, dat feitelijk slechts een zeer klein gedeelte van Oostenrijks bevolking aan de onfeilbaarheid des Pausen gelooft, en dat dientegenvolge de nieuw-Katholieken in de minderheid zijn.

— De *Emmericher Volksbote* meldt:

De zaak der aanstokers van en der deelnemers aan de ongeregeldheden te 's Heerenberg neemt voor hen een bedenkelijken keer. Naar wij vernemen heeft de Pruisische Regering de instructie gelast op grond van § 4 N°. 3 en §§ 113 en 115 der Strafwet, en den *Kreisrichter* Sprickmann-Kerkerink, een even flink als naauwgezet ambtenaar, met de leiding der instructie belast. Volgens § 113 wordt feitelijke tegenstand van enkele afzonderlijke personen tegen staatsbeambten gestraft met gevangenis tot twee jaren; § 115 behelst de volgende bepaling, die op 't onderhavig geval zeker wel toepasselijk zal zijn: Wie aan een zamenrotting in 't openbaar, bij welke een der in de §§ 113 en 114 genoemde handelingen door verscheidene personen vereenigd gepleegd worden, deel neemt, zal wegens oproer gestraft worden met minstens zes maanden gevangenisstraf De opstokers, zoomede die aanvoerders, die een der in de §§ 113 en 114 genoemde handelingen plegen, worden gestraft met tuchthuisstraf tot 10 jaren toe.

— In het Fransche blad de *Bien Public* is een artikel verschenen onder den titel: *Paris chez lui*, geteekend: "Jehan de Paris," waarin hevig te veld wordt getrokken tegen de Parijsche dames, welke geen leering geput hebben uit de laatste jaren en voortgaan ontzaglijke sommen aan haar toilet te verkwisten. De schrijver van het artikel verhaalt, dat hij bij toeval in het salon eener vermaarde Parijsche modiste gekomen is, waar hij de gemalin van een diplomaat en eene actrice ontmoette, die kleeden van 3000 fr. en mantels van 1290 fr. bestelden. Willen onze Parijsche dames, roept "Jehan de Paris" uit, zich dan nog altoos niet goedkoop kleeden? Hij wijst verder op het goede voorbeeld van eenige dames uit den Faubourg St. Germain, die zich in den laatsten tijd zeer eenvoudig hebben gekleed, en herinnert aan mevr. Ollivier, die nog nooit gedecolleteerd op een bal ten Hove gekomen is.

Men vermoedt, dat dit artikel geïnspireerd is door mevr. Thiers (de *Bien Public* is namelijk een officieus blad van den President der Republiek), wier eenvoudige leefwijze en afkeer van allen pronk algemeen bekend zijn.

— Alleen te Weenen en omstreken is eene som van 175.000 fl. bijeengebracht voor den ontdekkingstocht van Weyprecht en Payer naar de Noordpoolgewesten. Het daartoe bestemde stoomschip *Tegetthof* zal in het laatst van Junij in zee gaan. Het doel is, de Poolzee ten noorden van Siberië zoover mogelijk op te varen, vervolgens bij Kaap Tscheluiskin te overwinteren, den tweeden zomer te besteden aan waarnemingen in de Midden-Poolzee, en den derden zomer te trachten door de Beringstraat eene Aziatische of Amerikaansche haven te bereiken. Het genoemd stoomschip is groot 220 ton, lang 118, breed 25½, diep 13½ voet; het is getuigd als een driemast-schoener en heeft eene machine van 95 paardekracht effectief. Aan den tocht zullen deelnemen twee officieren der Oostenrijksche marine. De bemanning bestaat uit 16 matrozen, een scheepsdokter, een machinist en twee gem-jagers, die bijzonder geoefend zijn in het beklimmen van gletschers; zoodat er in het geheel 24 personen aan boord zullen zijn.—Tegelijkertijd zal uit Zweden eene expeditie worden ondernomen, die op Spitsbergen zal overwinteren, terwijl twee schepen uit Noorwegen in dezelfde richting als de *Tegetthof* zullen trachten door te varen.

Volgens de *Voce della Verità* heeft de Paus den 13 dezer een 400tal vreemdelingen van verschillende natien, die hem adressen kwamen aanbieden, ten gehoore ontvangen. De Heilige Vader heeft hierop het volgende geantwoord:—

"Daar gij mijn Apostolischen zegen vraagt voor alle Katholieken, roep ik in de eerste plaats den zegen des Hemels in voor Portugal, omdat daar een goed volk woont. Wij bidden inzonderheid voor dat land, hetwelk onder de afschuwelijke tirannie der vrijmetselarij gebukt gaat. Ik zegen Spanje, het land, waaruit zooveel Heiligen zijn voortgekomen, en dat sedert langen tijd ten prooi is aan de revolutie. Ik zegen Frankrijk, het land, dat zoo rijk is aan edele zielen. Ik zend mijne beden ten Hemel, opdat die natie eensgezind zij; opdat de uiterste partijen aan beide kanten er voor altoos verdwijnen mogen. Er is daar eene partij, die den invloed des Pausen bovenmate vreest. Die partij moest intusschen erkennen, dat zonder deemoed geen partij regtvaardig kan zijn. Maar er is ook eene andere, lijnregt daartegenoverstaande partij, welke ten eenenmale de wetten der Christelijke liefde vergeet, en zonder de Christelijke liefde kan men niet in waarheid Katholiek wezen. De eerste partij raad ik dus aan, deemoedig te zijn, en de tweede om de Christelijke liefde te betrachten. Allen spoor ik aan tot eensgezindheid, tot eendragt, tot vredelievendheid, opdat ze gezamenlijk het ongeloof en de goddeloosheid bestrijden.

"Ik zegen het arme Italie, dat niet vrij is. Of is de bloedbelasting, die men van het volk vordert voor den militairen dienst, geen keten? Ik bid voor Duitschland, dat thans door een eerzuchtigen en aan de Katholieken vijandigen geest beheerscht wordt, opdat het onwankelbaar in zijne gevoelens blijve volharden.

"Menig, ongetwijfeld, in alle Staten gehoorzaamheid schuldig aan de gestelde machten; maar niet minder is het pligt, de waarheid te verkondigen. Wij bidden den Hemel, omdat Hij aan de Duitsche bisschoppen kracht verleene, de regten van God, van de Kerk en van de maatschappij te verdedigen.

"Wij bidden den Almagtige, dat hij de dwazen bekeere, die zich oud-Katholieken noemen, omdat zij in de Kerk verouderde en reeds wederlegde dwalingen weder invoeren. Wij bidden voor het Oostenrijksche Keizerrijk, dat aan eene gebeden zo

Demonstratie en Kontrademonstratie.

VERANTWOORDELIJK OF NIET VERANTWOORDELIJK.

De Westelijke Provincie heeft in de laatste dag of wat een ongemeen krachtig bewijs van staatkundig leven gegeven in de wijze, waarop zij den handschoen, haar door de Edele heeren Hiddingh en de Roubaix in de onlangs gepubliceerde oproeping toegeworpen, heeft opgenomen. De aanvoerders der Verantwoordelijken in deze stad hadden, vrij wat in stilte, tegen Zaturdag middag om 12 uur eene demonstratie voorbereid in den vorm eener ontmoeting tusschen de genoemde Raadsleden en eenige deputatien uit verschillende kiesdistrikten, die afgezonden waren om hun petitien te overhandigen ten g nste van hunne toetreding tot de aanhangige Bill tot verandering der Constitutie. Op het bepaalde uur was de zaal der Mutual good bezet, en gelijk de dag van zelf medebragt, bevonden zich onder de opgekomenen vrij wat buitenlieden. Alvorens tot een rapport van de werkzaamheden over te gaan, moet worden aangemerkt, dat deze niet eene publieke vergadering was om het *pro* en *contra* van Verantwoordelijk Bestuur te overwegen, maar enkel om de deputatien te ontvangen—eene omstandigheid, die door den heer J. M. Brown, die zoo wat met de leiding der verrigtingen belast scheen, op vrij scherpe wijze werd te kennen gegeven, toen hij later, als woordvoerder der deputatie van de Kaapsche afdeeling, een tamelijk kras sermoen tegen de Edele heeren uitschreuwende, in de rede gevallen werd door geroep van "neen, neen" en van "dos een beroep op het land," van welk oogenblik af de niet instemmenden—velen of weinigen als ze waren—uit bescheidenheid het stilzwijgen bewaarden en den toejuichers het veld lieten.

De edele heeren maakten iets voor twaalf uur hunne verschijning en namen onder toejuiching der vereenigde schare plaats op den platform. Op den bestemden tijd trad de heer J M. Brown te voorschijn, en zijne blijdschap betuigende over de groote opkomst, stelde hij voor de benoeming van een voorzitter, ten einde de zaken een geregelden loop te laten nemen, tevens den heer D. Tennant daartoe aanwijzende. Door toejuiching bewees de vergadering hare instemming daarmede.

De heer Tennant, den voorzitterstoel aanvaard hebbende, maakte eenige aanmerkingen om het doel der bijeenkomst bloot te leggen, en zeide dat nu gelegenheid zou worden gegeven aan de verschillende deputaties om hare adressen aan de heeren Hiddingh en de Roubaix te leveren.

De heer Brown verzocht, eer men daartoe overging, aan de vergadering en de edele heeren bekend te maken, dat pogingen waren aangewend om al diegenen op te sporen, die de requisitie aan dr. Hiddingh hadden geteekend, en dat meer dan de helft van diezelfde teekenaars hunne instemming hadden betuigd met de dadelijke invoering van Verantwoordelijk Bestuur. Hij las ook een verzoek voor in het Hollandsch van kiezers in het distrikt Worcester, die almede zijne requisitie geteekend hadden, een dergelijke toestemming behelzende,—welk een en ander hij inhandigde.

KAAPSTAD.

De Kaapstadsche deputatie opgeroepen zijnde, verscheen daarop in de personen van de heeren Murison, Halkett, J. G. Steijtler, Searle, J. R. Moore, Lewis en R. M. Ross, en op den platform geklommen zijnde, las de heer Halkett een adres voor, dat, zoo als hij zeide, met de grootste gereedheid door meer dan 900 kiezers van de Kaapstad was geteekend [De petitie werd ontrold, en was eenige ellen lang, wordende dezelve met luide toejuichingen begroet.]

De heer Halkett maakte daarop eenige aanmerkingen, deels om te bewijzen, dat de Edele heeren, die hij aansprak, niet ontrouw zouden zijn aan hunne verplichtingen, indien zij, in overeenstemming met den wensch der groote meerderheid der Westelijke kiezers, voor de onmiddelijke daarstelling van Verantwoordelijk Bestuur hunne stem gaven, en deels om de noodzakelijkheid te bewijzen dat, daar die bestuursvorm, onder iedere omstandigheid, zoo niet dit jaar dan toch binnen twee of drie jaar zou worden vastgesteld, dezelve aan den gang werd gezet door een Gouverneur, die, zoo als Sir Henry Barkly, met het volk sympathiseerde en alles zou aanwenden om het goed te laten werken. Onder toejuichingen werd het adres en de petitie overhandigd, en de deputatie trad af.

KAAPSCHE AFDEELING.

De Kaapsche afdeeling vervolgens opgeroepen wordende, traden dr. Ebden en de heeren Jarvis, J M. Brown, Prokureur Pocock, Arderne, F. Kotzé, en een paar andere op het tooneel. Dr. Ebden overhandigde het adres met een paar aanmerkingen, welk adres over de 300 naamteekeningen bevatte.

De heer Brown, lid van de deputatie, rigtte daarop een hoogdravenderede tot de Ed. heeren.

Hij vermeldde onder anderen, dat hij van een Anti-Verantwoordelijke tot een Verantwoordelijke was bekeerd. Als kolonist had het hem gegrieft, dat de mannen, die aan het hoofd staan der tegenwoordige regering, in hun tegenstand tegen de verandering zoo ver waren gegaan, om de ingezetenen dezer kolonie, die hun de kost gaven, te belasteren en der wereld voor te stellen als een onkundig volk, dat geen publieke opinie bezat. Sedert de laatste electie waren hooderden op gelijke wijze bekeerd, en daardoor, zoowel als in hunne houding ten tijde der Bandietenkwestie, zoo wel als in andere zaken, die hij opnoemde, logeerstraften zij de der kolonie aangedane beleediging Het was gevaarlijk in het bestuur mannen te bezitten, die hadden bewezen geen sympathie te hebben voor het land dat zij regeerden, terwijl onder het bestaande stelsel er geen middel bestaat om zulke mannen onschadelijk te maken. Hij eindigde met een krachtig beroep op het patriotisme der Ed. heeren, om door hunne stem een einde te maken aan een toestand van zaken, die haast onverdragelijk was geworden.

CALEDON.

Thans werd een telegram ontvangen van Caledon, van de deputatie van dat distrikt, meldende dat het hun spaet, door omstandigheden belet te zijn persoonlijk tegenwoordig te wezen, en bekend makende dat een adres over het behandelde onderwerp zeer talrijk was geteekend en later zou worden ingezonden. De telegram was geteekend door de heeren Swart, Fick, M. de Villiers, Delport, Fick en de Kock.

STELLENBOSCH, EERSTE RIVIER, ENZ.

De Stellenbossche deputatie kwam daarop te voorschijn, bestaande uit de heeren L. van der Bijl, Dr. Smuts, P. van der Byl, T. Herold, H. Beijers, P. de Villiers, J. D. Krige, W. Krige, Briuk, Mijburgh, en verscheidene andere der invloedrijkste ingezetenen van Stellenbosch. Door middel van den heer van der Bijl werd een talrijk geteekend adres met een paar woorden tot aanprijzing van Verantwoordelijk Bestuur overhandigd.

SOMERSET WEST

Opgeroepen zijnde, traden te voorschijn Dr. Dieperink, L. A. Morkel, N. J. H. Theunissen, T. J. Roos, P. E. Scholtz, C J du Plessis, A. J Roos, J. Brink, G. Tubb en E. Gray. Het adres door dr. Dieperink voorgelezen zijnde, maakte deze heer eenige puntige aanmerkingen tot ondersteuning van de daarin gegeven adhaesie aan Verantwoordelijk Bestuur. "Er was geer publiek gevoelen in de kolonie." zeide men. Maar als hij daar eene vergadering zag, bestaande uit zoo vele menschen die hun werk in den steek lieten, lange reizen deden, en onkosten maakten om hunne wenschen over een politiek vraagstuk bekend te maken, dan was dat het beste antwoord op de aantijging. "Er zijn geen mannen onder ons om het bestuur op zich te nemen," hoorde hij alweder zeggen. Maar hij beschouwde het maken van nuttige wetten een moeijelijker werk dan het bloot uitvoeren daarvan. Welnu, de kolonie wordt beschouwd de mannen te hebben voor het eene, dan sprak het van zelf, dat zij het ook heeft voor het andere. Zoo veel was zeker, dat indien de kolonie hare eigene bestuurders verkoos, zulke verkeerde voorstellingen over, zulk misverstand van haren toestand en wenschen en gesardheden als onlangs door de bestaande bestuurders waren geleverd eene onmogelijkheid wezen zou. Ten slotte drukte hij de hoop uit der ingezetenen van Somerset West, dat de edele heeren niet alleen hunne stem maar hunne krachtige ondersteuning schenken zouden aan Verantwoordelijk Bestuur.

PAARL.

De deputatie van de Paarl bestond uit een groot aantal heeren, van welke de heer J. J. de Villiers, A.P.zn., tot spreker was benoemd. In het overleveren van talrijk geteekende adressen uit de Paarl, Drakenstein, Franschhoek, zeide hij, dat hem de eervolle taak was opgedragen, om de plaats te vervullen van Dr. Zeederberg, die verhinderd was mede op te komen. En hij was er trotsch op, om tolk te zijn van de Paarl, om de wenschen der ingezetenen, in antwoord op het openbaar verzoek van de twee edele raadsleden, aan hem persoonlijk mede te deelen. Reeds lang was het de eenparige begeerte van de Paarl, dat Verantwoordelijk Bestuur zal worden daargesteld. De edele heeren—en vooral de heer de Roubaix die, met het distrikt en vooral met Drakenstein en Franschhoek wel bekend was—zouden op het adres iedeeen man van beteekenis op gemelde plaatsen vinden. Te Drakenstein kon hij zeggen, had iedereen geteekend, en te Franschhoek zou de naam van den heer Kriel, vroeger lid van de Assembly, aan het hoofd van het adres worden gevonden. Spreker beweerde dat de kolonie kon gezegd worden, eenparig voor Verantw. Bestuur gestemd te zijn; want in de Oostelijke distrikten werd het erkend, dat het dadelijk zou worden ingevoerd, indien maar de zetel van het hoofdbewind daarheen werd verplaatst. Dat moest verhoed worden, en hij had geen twijfel, dat als de verandering gemaakt wordt er een ministerie uit beide Provinties zou worden verkozen en er spoedig eendragtige zameuwerking zou zijn tot heil van het gemeenschappelijke vaderland.

WELLINGTON.

Van daar bestond de deputatie uit de heeren G D. Malan, J. J. Malan, M. Pentz, A. C. Taylor, J. Atherton, J. J. Malan, J. J.zn., P. L. Rossouw, F. Marais, M. Rossouw, L. Smith, en J. D. G. Rossouw.

Nadat het gejuich, waarmede de deputatie, even als ook met de andere deputaties het geval was, werd begroet geëindigd had, nam de eerstgenoemde heer Malan, wiens eerwaardig en helder voorkomen blijkbaar een zeer gunstigen indruk te weeg bragt, het woord, en vermeldde in korte bewoordingen, hoe weinig tijd er was in deze voor de boeren zoo drukke tijden om behoorlijk werk te maken van het adres. Toch zou men zien dat er een tamelijk aantal naamteekeningen was verkregen, hetwelk echter verdriedubbeld zou zijn geweest, zoo er meer tijd en minder drukte was. Hij hoopte dat door de stem der Ed. heeren de gewenschte bestuursverandering ten eerste tot stand zou komen (luide toejuichingen).

SWELLENDAM.

Advokaat Reitz, een inboorling zijnde van Swellendam, was door de ingezetenen van dat distrikt, als ook door die van Heidelberg en Rivier-Zonder-End, belast om het adres, in antwoord op het verzoek van de Ed. heeren, die voor hem stonden, in te leveren. Hij deed zulks in eenige korte en gepaste bewoordingen.

WORCESTER EN TULBAGH.

Tulbagh opgeroepen zijnde, stond de heer Lindenberg op en zeide, dat daar de districten Tulbagh en Worcester één kiesafdeeling uitmaakten, zij in éene deputatie waren vereenigd. Daarop trad hij met zijne medeleden, de heeren Rabie, C. Beck, A. Slier, P. Naudé, en A. Peiser, op den platform, gewapend met eene petitie om den leden ter indiening in het Parlement aan te bieden. Al dadelijk veroorzaakte de heer L. groot gelach en toejuiching door niet, even als de vorige deputaties, zich te bepalen bij eene aan de Ed. heeren de Roubaix en Dr. Hiddingh gerigte buiging, maar door op die heeren af te gaan en hen hartelijk de hand te drukken. Vervolgens had hij het met het weer te doen, den donder en 't weerlicht, zoowel als de zware regens, waarmede Worcester en ook Tulbagh waren bezocht, en waardoor verscheidene ingezetenen, die almede plan hadden op te komen, daarin verhinderd waren. Het was haast een kwestie geweest, of zij zelven zouden opkomen, maar de heer Beck, die nog een grooter patriot was dan hij zelf (spreker) had met beslisthei verklaard: "Al regent het ook klipsteenen, wij moeten heen" (luide toejuichingen). Aan de tegenwoordigheid van zulk een bejaard man als "onze oude ouderling, de heer Rabie" (op hem wijzende), die niet geschroomd had zich voor de goede zaak te laten natregenen (gelach) kon men de geestdrift der Worcestersche bevolking in deze zaak opmerken. Van Tulbagh zouden eenige vertegenwoordigers de deputatie hebben vergezeld, maar hij had een brief van een vriend ontvangen, meldende dat het weer zoo slecht was dat het gansch onmogelijk was voor hen om hunne verschijning te maken. Men zou zich herinneren, dat niet lang geleden eene publieke bijeenkomst te Worcester is gehouden en dat daar besloten was ten gunste van Verantwoordelijk Bestuur. Toen het manifest van de heeren de Roubaix en Hiddingh verscheen, kwam men overeen om hun een copij van het besluit te doen toekomen, hetwelk door den voorzitter, Dr. Kuijs, werd gedaan en daarom werd het niet noodig geacht naar hen een persoonlijk adres desaangaande te rigten. Er was te weinig tijd geweest sedert hun bercep op de kiezers openbaar was gemaakt, om een behoorlijk geteekend adres gereed te maken; tenzij men er een kon krijgen met 5 of 600 namen er op, was het niet der moeite waard. Buitendien was Worcester welbekend van altijd af Responsible te zijn geweest, zoo als de Engelschman zegt "to the backbone" (toejuiching). Hij wees op iedere lectie die er had plaats gevonden—die tijd met Barry, Abercrombie en Watson, allen Verantwoordelijken, en die allen meer stemmen der kiezers van Worcester hadden bekomen dan Hare. Zoo ook met White en Vigne, toen ongelukkig genoeg dr. White den pot had verteerd (gelach), omdat hij te laat in 't veld kwam. Maar te Worcester kreeg White verreweg de meeste stemmen. Zoo ook wat aangaat de plaatselijke electies, hebbende van altijd af (met uitzondering van Wickens) Worcester enkel Verantwoordelijken naar de Assembly gezonden." "Het Parlement," had de heer Fairbairn, zaliger gedachtenis, gezegd—en voor dien heer moest, om betgeen hij gedaan had zoo wel om de bandieten hier weg te houden als om ons een constitutie te geven een standbeeld opgerigt worden, en deed het tegenwoordige geslacht zulks niet, dan rust de verpligting daartoe op het nageslacht—"het Parlement zonder verantwoordelijke regering is maar een halve constitutie." En was de heer Fairbairn blijven leven dan had hij ook niet opgehouden, alles in het werk te stellen om de constitutie door toevoeging van dien bestuursvorm te volmaken. Zoo ver er van dus af dat wij voorbarig zijn om Verantwoordelijk Bestuur te vragen, moesten wij het tien jaren geleden reeds gehad hebben, dan zou de kolonie nu anders er hebben uitgezien (luide toejuigingen). Spreker was dien morgen bij den haarsnijder geweest (groot gelach) en die kerel had hem gevraagd of hij voor Resp. Gov. was? Hij had geantwoord: "Voor al wat Engelsch is ben ik" (luide toejuichingen). Als een Engelschman hem zeide dat hij—de Engelschman nl.—tegen Verantw. Best. is, dan geloofde spreker zulk eenen niet, of hij ging denken dat er iets achter schuilde. En dit herinnerde hem aan het bestaan van eenige Engelschen—die hij de "extreme English" zou noemen—en het was juist de tegenstand van die lieden tegen eene Engelsche instelling voor de Kaap, die hem met achterdocht bezielde. Hij had er eens over hooren spreken, of in de couranten gezien, dat het Kaapsche volk door die lui beschouwd werd een overwonnen volk te zijn, dat niet met gelijke regten en voorregten moest worden bedeeld als de overwinnaars (o! o!). Als zij echter daar nede aankwamen, dan zouden zij spoedig op hunne plaatsen worden gezet. Intusschen verblijdde het hem te zien, dat bij de jongste stemming in de Assembly de meerderheid ten gunste van de uitbreiding van de regten van het volk bestond uit leden, het grootste aantal van wie Engelsche namen hadden (toejuiching). Men had dus niets te vreezen van de bekrompenheid der weinige "extreme English," en zijn (sprekers) hoofddenkbeeld was dat juist door middel van Verantwoordelijk Bestuur de tegen elkander overstaande nationaliteiten zich in eene Zuid-Afrikaansche nationaliteit zouden oplossen—dat de Afrikaander een Engelschman en de Engelschman een Afrikaander zou worden (hernieuwde toejuichingen), en dat allen zouden zamenwerken voor de belangen van Zuid-Afrika. Laat Verantwoordelijk Bestuur worden aangenomen, dan kwam er een onmiddelijk einde aan Separatie, Federatie, en al die andere "aties" (groot gelach) die de gemoederen van tijd tot tijd in beweging bragten. Na nog eenige aanmerkingen sloot spreker met eene ernstige vermaning aan de Kaapstad om een beetje zich te wekken uit den doodslaap, waarin zij scheen te verkeeren. De Kaapstad, als de oude hoofdstad der kolonie van af den tijd van Van Riebeek, werd nog zeer in eere gehouden; maar tenzij zij een meer levendig belang stelde in politieke zaken dan zij scheen te doen, kon zij er op staat maken, dat haar de kroon zou worden ontnomen, en het streven van hare Oostelijke mededingster, tot verplaatsing van den hoofdzetel van het bestuur, met succes doorgevoerd. De Kaapstad scheen het gevaar dat haar bedreigde niet te beseffen, en hij hoopte dat men het hem niet kwalijk genomen had, haar daarover te onderhouden. Hij bedankte het gehoor voor de aandacht waarmede men zijne misschien buiten alle orde en regel zaamgelapte toespraak had aangehoord. Hij hoopte dat, dit de eerste maal zijnde dat hij een gehoor in de Kaapstad toesprak, het niet de laatste moge zijn, en bragt de edele heeren de Roubaix en Hiddingh onder het oog, dat, mogten zij voor Verantwoordelijk Bestuur stemmen, zij zeker konden zijn de dankbaarheid en toejuiching van Worcester te zullen genieten. (Daverende toejuichingen vielen der deputatie ten deel, toen zij hierop weer van den platform aftrad)

CLANWILLIAM EN CALVINIA.

De heer van Rhijn, wiens opkreden met luide toejuichingen werd begroet, leverde een adres in van soortgelijken inhoud als de voorgaande, en maakte daarbij eene aanspraak, waarin hij vermeldde, dat hij verscheidene publieke bijeenkomsten in zijn distrikt had bijgewoond, en dat daar de grootste eenstemmigheid heerschte ten gunste van Verantwoordelijk Bestuur. Het was thans niet noodig over dien Regeringsvorm zelven uit te wijden. Slechts hoopte hij dat de algemeene uitdrukking van gevoelen ten gunste daarvan leiden moge tot eene beslissing, die aan dat geroep van "wachten! wachten!" een einde zou maken (toejuiching).

VERDERE ADRESSEN.

De heer H. van Breda meldde, dat er van Hopefield en Darling adressen op weg waren, die nog in tijds hier zouden zijn voor den Raad.

De voorzitter meldde dat, de heer Keijter één van Oudtshoorn zou hebben ingebandigd, maar het bleek dat ongesteldheid dien heer verhinderd had op te komen. Ook van Victoria West en andere plaatsen werden adressen en memories verwacht. Voorts maakte hij eenige aanmerkingen omtrent den goeden geest die de vergadering bezielde, veel heils voorspellende van de uitdrukking van openbare gevoelens, door verscheidene distrikten op zoo onmiskenbare wijze gegeven, welk een en ander hij hoopte den gewenschten invloed zou hebben.

De heer de Roubaix maakte daarop een korte speech, zijne blijdschap te kennen gevende over de belangstelling, waarmede de kiezers op het verzoek van hem en zijn collega voor den dag waren gekomen met hun gevoelens, en de verzekering gevende dat zij het vóór en tegen in ernstige overweging zouden nemen en naar hun geweten eene stem uitbrengen.

De heer Hiddingh in gelijken geest een paar woorden gezegd hebbende, ging de vergadering uiteen met "drie cheers voor Responsible Government."

DE CONTRA DEMONSTRATIE.

Eene contra-demonstratie werd Maandag ten 2 ure door de Anti-verantwoordelijken gemaakt, toen hunne deputatie de heeren de Roubaix en Hiddingh ontmoette in het lokaal van den Wetgevenden Raad, en hun adressen en petities aanbood, onderteekend door 794 ingezetenen van Kaapstad, 294 van de Kaapsche Afdeeling, en ongeveer duizend der buitendistrikten, hun verzoekende zich tegen de invoering van Verantwoordelijk Bestuur te blijven verzetten.

Onder de leden der deputatie zag men de heeren C. A. Fairbridge, J. H. Retelin huijs, C. Barry, M. J. Louw, H. van Breda, C. Manuel, J. Heijnes, S. Shawe, J. R. Ross, J. Eustace, P. J. Stigant, L. Cloete, D. Begley en M. King.

De heer Fairbridge bood het Kaapstadsche adres aan en sprak den heeren de Roubaix en Hiddingh toe als volgt:—Er waren schikkingen gemaakt—in antwoord op uw verlangen, dat uwe kiezers hun gevoelen zouden uitdrukken over deze hoogst belangrijke questie—om heden avond eene bijeenkomst te houden; doch daar een uwer te kennen geeft, dat hij die vergadering niet zou kunnen bijwonen, worden uwe kiezers door deze deputatie vertegenwoordigd. Ik heb dan thans de eer u een antwoord aan te bieden op uwe uitnoodiging, dat u de gevoelens verkondigt van 794 der ingezetenen van Kaapstad. Deze zijn sommige onzer stedelingen, die een zeer sterk en zeer opregt gevoelen omtrent de zaak zijn toegedaan, en u verzoeken u te houden aan uw woord en aan de verbindtenissen, ten gevolge waarvan gij naar het Parlement werdt afgevaardigd (hoor, hoor). Gij werd door Anti-verantwoordelijken gekozen. Gij hebt natuurlijk regt van gevoelen te veranderen, maar zij toonen dat het hunne nog onveranderd is. Indien gij uw gevoelen wilt veranderen, doet zulks dan. Gij hebt een voorbeeld—een eervol en edel—van betgeen uw pligt is, indien gij wenscht te veranderen. Doch betgeen de heer Fleming heeft gedaan, indien gij van gevoelen verander zijt (hoor, hoor) Gij behoort bij deze zitting te stemmen volgens uwe verbindtenissen, of uw ontslag te nemen en een beroep op het land te doen. Dan zult gij de gevoelens uwer kiezers te weten komen. Onder de namen op het adres dat ik thans aanbied zult gij die vinden van vele onzer meestbemiddelde en invloedrijke ingezetenen. Er is ook een ander adres, onderteekend door ongeveer 2000 Mahomedaansche ingezetenen van Kaapstad, die geene verandering in den Regeringsvorm verlangen. Dat adres zou heden avond zijn aangeboden, doch daar de bijeenkomst niet doorgaat, zal het, geloof ik, morgen worden aangeboden. [De heer Fairbridge leverde toen het adres in.]

De heer Manuel overhandigde toen een adres, onderteekend door 124 ingezetenen van Simonstad en twee andere, onderteekend door 295 kiezers der Kaapsche afdeeling.

De heer Eustace volgde met een van 40 Wellingtonsche ingezetenen, er bij voegende, dat indien de tijd zulks gedoogde, het zou zijn onderteekend door de helft der kiezers te Wellington.

De heer C. Barry volgde met een adres van 11 kiezers van Riversdale, dat een zeer groot getal was voor de weinige uren, waarin het adres aldaar de ronde had gedaan, vooral dewijl de plaatsen er zeer verspreid lagen. Hij had er ook een adres van 107 Riversdalers aan zijn broeder, den heer T. Barry, hunne blijdschap te kennen gevende, dat hij tegen Verantwoordelijk Bestuur had gestemd. De heer Barry vervolgde: Ik meen, dat de questie niet behoorlijk voor het land is gelegd, en dat een billijk antwoord niet op uwe advertentie kan worden verwacht. Zelfs de tegenpartij erkent, dat het land niet eene behoorlijke gelegenheid heeft gehad om zijn gevoelen te uiten. Er waren geene publieke bijeenkomsten om partijregering te bespreken, met uitzondering van een paar, waar het onderwerp ter loops ter sprake kwam. Ik wil niet zeggen, dat niemand het heeft durven doen, maar toch niemand heeft eene publieke bijeenkomst over deze zaak beroepen. De anti-Verantwoordelijken deden zulks niet, omdat het niet noodig werd geacht de vertegenwoordigers aan hunne beloftе te herinneren. En hadden de Verantwoordelijken zulks willen doen door het gansche land, werd hun daartoe geen tijd gegund. Ik beschouw deze gevoelsuiting van Riversdale, verkregen onder vele moeijelijkheden, en in een zeer kort tijdbestek, als een veel beteekenend (hoor, hoor) bewijs van betgeen de anti's hadden kunnen doen. [De heer Barry leverde hier het adres in, dat was onderteekend door 302 ingezetenen van Riversdale.]

De heer M. J. Louw zeide: Als een der kiezers van de Kaapsche afdeeling wensch ik te zeggen, dat ik het volste vertrouwen stel in onze beide vertegenwoordigers, die wij thans ontmoeten, en ik ben er zeker van, dat zij hunne gevoelens niet zullen veranderen (hoor, hoor). Indien zij van gevoelen veranderden, zouden zij naar het volk gaan (hoor, hoor). Ik kan niet geloven, dat zij anders zullen handelen, want ik stel het meeste vertrouwen in hen. Ik weet dat zij zullen doen betgeen regt is, en dat de discussie in den Raad over de bill denzelfden uitslag zal hebben als die van voorleden jaar (toejuiching). Men zal zich herinneren, dat er voorleden jaar heelwat werd afgepraat, maar ik zeide: "Ik stel een al te groot vertrouwen in mijne vrienden. Ik weet, dat zij zullen stemmen volgens de belofte bij hunne verkiezing afgelegd," en de uitkomst bewees dat ik gelijk had. Zij stemden tegen de Bill, en dit jaar zullen zij hetzelfde doen. Wij kunnen slechts één ding doen, indien wij twijfelen omtrent het gevoelen des lands, d.i. wij moeten onze gevoelens bekend stellen en een beroep doen op het land, en dan, worden wij gekozen, weten wij, dat wij het land met ons hebben, maar worden wij verworpen, dan is het land tegen ons (hoor, hoor). Wij zijn hier niet om eene zaak van eer, of de vraag of deze twee vertegenwoordigers voor dan wel tegen Verantwoordelijk Bestuur zullen stemmen te beslissen. Wij hebben geen regt hen te autoriseren aan den eenen of den anderen kant te stemmen. Slechts het land kan dat beslissen—wij kunnen het niet (toejuiching). Indien mij verzocht werd voor Verantwoordelijk Bestuur te stemmen, nadat ik als antiverantwoordelijk ben gekozen, dan zou ik zulks niet doen, zelfs al betaalde men mij een millioen pond sterling. Ik kan dat niet doen. Dacht ik, dat het land eene verandering verlangde, dan zou ik naar het land gaan en zien of dat het geval was. Ik vrees volstrekt niet, dat onze beide vrienden ons zullen verlaten. Ik ondersteunde den heer Hiddingh bij zijne electie. Hij erlangde het grooter deel mijner stemmen, omdat hij tegen Verantwoordelijk Bestuur was. En waarom zou men met de tegenwoordige Regering ontevreden zijn? Konde men grooter vrijheid besitten?—Na eenige verdere aanmerkingen in gelijken trant zeide de spreker nogmaals, te gelooven, dat de heeren Hiddingh en de Roubaix eerlijke mannen zijn, en niet den mantel zouden draaijen.

De heer Shawe, L.W.V., overhandigde eene petitie welke hem zonder de minste aanleiding van zijnen kant was bezorgd met de onderteekeningen van 60 Clanwilliamschen tegen Verantwoordelijk Bestuur.

De heer H. van Breda overhandigde een adres met 190 onderteekeningen uit zijn distrikt, aan Dr. Hiddingh, hem verzoekende volstrekt niet voor Verantwoordelijk Bestuur te stemmen. Hij had ook een dergelijk adres van Ds. Marais en een getal andere ingezetenen van Bredasdorp.

De heer P. J. Stigant nam vervolgens het woord: bij de beide heeren er op aandringende hun ontslag te nemen, indien zij van gevoelen veranderd waren.

De heer de Roubaix zeide toen: Mijne heeren, Er is veel gezegd, waarmede ik niet kan instemmen, maar toch is deze niet de plaats, om daarover in eene discussie te treden. Ik zal hier slechts zeggen, hetgeen ik Zaturdag elders zeide, dat het mij aangenaam is, dat gij, mijne heeren, die tegen Verantwoordelijk Bestuur zijt, uwe gevoelens alzoo hebt aan den dag gelegd, en dat gij er op staat kunt maken, dat betgeen gij voor ons hebt gelegd, degelijk zal worden overwogen door mij en, ik geloof, ook door mijnen vriend.

De heer Fairbridge: Meer verlangen wij niet.

De deputatie ging toen heen.

MEER ADRESSEN.

Sedert de bovenbeschreven bijeenkomst, zijn nog meer adressen tegen Verantwoordelijk Bestuur ontvangen, als, van Springfontein, Riversdale, onderteekend door 64, en van Riversdale, door 105, beiden aan den heer T. Barry, van Swellendam, onderteekend door 244, van Valschrivier door 44, van Kafferkuilsrivier (Riversdale) door 36 en van Vetterivier (Riversdale) door 19 ingezetenen, zoowel als van George, door ingezetenen, allen gerigt aan de heeren Hiddingh en de Roubaix.

DE BEURS.

Des avonds vergaderden eenige honderden voor de Beurs in de meening, dat de aangekondigde vergadering aldaar zoude doorgaan. Doch toen dat ten 7 ure bleek niet het geval te zijn, gingen de meesten heen. Het Verantwoordelijke gedeelte der opkomst ging echter naar het Instituut en Club en improviseerde eene vergadering, die zich vergastte op de welsprekendheid van de heeren Stonier, James Smithers, jr., C. Utting, P. McLoughlin en G. Moller, jr.!

SCHUTBERIGTEN.

De onderstaande Schutmeesters zullen op de bij gemelde datums en plaatsen verkooping houden van het volgende vee, indien het niet te voren wordt gelost.

Junij 29.—J. A. K. van Rooijen, Krommerivier, Distrikt Humansdorp,—twee zwarte Ossen, kort op de pooten, omtrent 8 jaren oud; gemerkt regteroor halvemaan van voren, linkeroor zwaluwstaart; de andere regteroor zwaluwstaart, linkeroor zwaluwstaart en halvemaan van voren. Beide Ossen zijn op den regterbout V gebrandmerkt.

Julij 12.—W. Durr, Kaapsche Duinen,—twee zwartbonte Varkens, eene Zog en een Beer, omtrent 6 maanden oud.

MAANSVERANDERINGEN.

Junij 14—Eerste Kwartier, 8u. 23m. voormiddags.
Junij 21, Volle Maan, 8u. 11m. voormiddags.
Junij 27, Laatste Kwartier, 10u. 41m. namiddags.
Julij 6, Nieuwe Maan, 7u. 38m. namiddags.

MARKTPRIJZEN.

Van den 8 *tot den* 11 Junij 1872.

		£	s.	d.		£	s.	d.
319 bs.	Aardappelen, p 3 bus.	0	7	1	—	0	14	3
½ leg.	Azijn per legger	5	0	0	—	5	0	0
33 lb.	Boter, per lb.	0	2	6	—	0	3	0
	Eieren, per 100	0	12	2	—	0	14	11
195 bs.	Haver,	0	7	4	—	0	7	5
	Hoenders, per stuk	0	1	2	—	0	1	2
26 zak.	Kaf, per 16 zakken	3	0	0	—	3	12	0
48 bs.	Koren, per 3 bush	0	17	6	—	0	19	1
	Limoenen, p. 100	0	1	3	—	0	1	10
729 lb	Rozijnen, per lb.	0	0	1½	—	0	0	2
75 bs.	Uijen, p. mud.	0	4	4	—	0	8	0

Zaturdag,	8	Junij	4	Wagens,	12	Karren.
Maandag,	10	do.	1	do.	0	do.
Dingsdag,	11	do.	3	do.	15	do.

The Zuid-Afrikaan.

CAPE TOWN, WEDNESDAY, JUNE 12, 1872.

THE ANNEXATION DEBATE.

THE termination of the Annexation debate was, to our mind, not quite so satisfactory as it might have been. Of course, the fact that the Colonial Secretary did not allow the bill to go to the vote is proof sufficient that annexation is not in great favour with the House. But yet we regret that by the step taken by Mr. Southey the recording in the votes and proceedings of a decided expression of opinion against the bill was prevented. We regret it, in the first place, because, remembering how adroitly His Excellency the Governor interpreted the annexation resolutions of last year as indicating the unanimous opinion of the House, we fear that the formal silence of *this* year might similarly be misrepresented; and in the second place, because so long as no counter resolution of the Legislature is communicated at Government House, Sir Henry Barkly will, no doubt, quietly ignore the discussion in Parliament, and go on administering the affairs of Griqualand West as heretofore. The mere withdrawal of the bill, moreover, is no guarantee against the stealing a march on the anti-Annexationists, by the Government's introducing fresh resolutions as soon as the departure of opponents shall appear to impart to them some chance of success. But most likely questionable strategy of the kind will be considered by the Executive as perfectly unnecessary in the presence of the unimpugned resolutions of last session. Consequently, notwithstanding the ignominious failure of the bill, Sir Henry's grasp on the Diamond Fields will not be relaxed, the Free State will be none the better off in the dispute than it has been hitherto, and next year the annexation bill will be once more forced on the attention of the House, accompanied by that information, the absence of which Mr. Solomon and the supporters of his lame amendment adduced as their chief reason for not accepting the bill *this session*. Are irreconcilable opponents of the measure like Messrs Buchanan, Watermeyer and Merriman going to allow matters to take this course, without once attempting to place on record an anti-Annexationist resolution? We hope not; for their continued silence would place both themselves, the House, and the Government in a false position.

Mr. Solomon, the Colonial Secretary and others maintained in the course of the debate that the House could not unconditionally refuse annexation without repudiating the solemnly assumed liabilities of last session and compromising its honour. We fail to see anything of the kind. The House, by now refusing to have anything to do with annexation, does not impugn any proceedings of the Governor's resulting from its own resolutions, nor decline to bear the expense of such proceedings. It only says: "We last session committed a mistake; we wish to correct that mistake without delay, therefore decline to proceed any further with annexation and rescind the authority we then gave you." And the House might do so without endangering its own consistency,—although even consistency would be no valid justification for continuing in a course of error. Members might urge that, when they empowered the Governor to take measures preparatory to the annexation of Griqualand West, they did so under the idea that no disputed territory whatever would be included under that name; the existence of which idea could be abundantly proved by the reports of their speeches. They might moreover show that last year the measure was advocated in the interest and in the name of the diggers, whilst now those very diggers are its most unconpromising opponents. And as their most decisive justification they might point to the bitterness of feeling, the animosity and inconvenience which even the preliminary steps have already created,—how those steps have put a stop to the extradition of criminals by the Free State, crippled the postal system by causing the Free State to refuse a postal convention and leave for the Diamond Fields post to be conveyed over its territory, and besides have led to a greatly to be lamented obstruction of the proposed Orange River Bridge. These circumstances, none of which was in existence last year, call for a retracing of the steps then taken. And yet, members who, seeing this, act accordingly, are dubbed "rats" for their trouble. By whom? By gentlemen who themselves have ratted on Responsible Government, and are too blind to perceive that there is a wide difference between their own case and that of the members on whom they now try to retaliate. Messrs. Goold, Bowker, and Distin were pledged to their constituents as opponents of Responsible Government; whilst Messrs Merriman, Manuel and Knight were unpledged on the question of annexation. This is the difference between the two sorts of "rats:" and it is a most important one.

This indiscriminate "ratting baptism" was not the only absurdity committed on the side of the annexationists. There we had, for instance, Mr. Solomon, a gentleman who is popularly supposed to live on blue books, assuring the House that arbitration between the British and Free State Governments is now "happily near at hand," whilst he might have learnt from Mr. President Brand's latest letter, and from His Honor's speech delivered, hardly a month ago, at the opening of the Volksraad, that arbitration is now unhappily further off than it ever was. Next came Mr. Advocate de Villiers, whose whole speech was in most thorough opposition to the measure and who yet concluded with stating that he would support Mr. Solomon's amendment, which, if anything, was an indirect promise to annex next year. Then we had Mr. Glanville with a whole string of contradictions. "Friends of the Free State," said this gentleman, in effect, if not in express terms, "pass this bill, for it will constitute yourselves the merciful judges of the Free State, and place that Government in a most excellent position of obtaining the Diamond Fields; whilst, if you refuse, the question will be settled by the stern, uncompromising, unyielding men of Downing-street, and farewell then to the